

Liahona

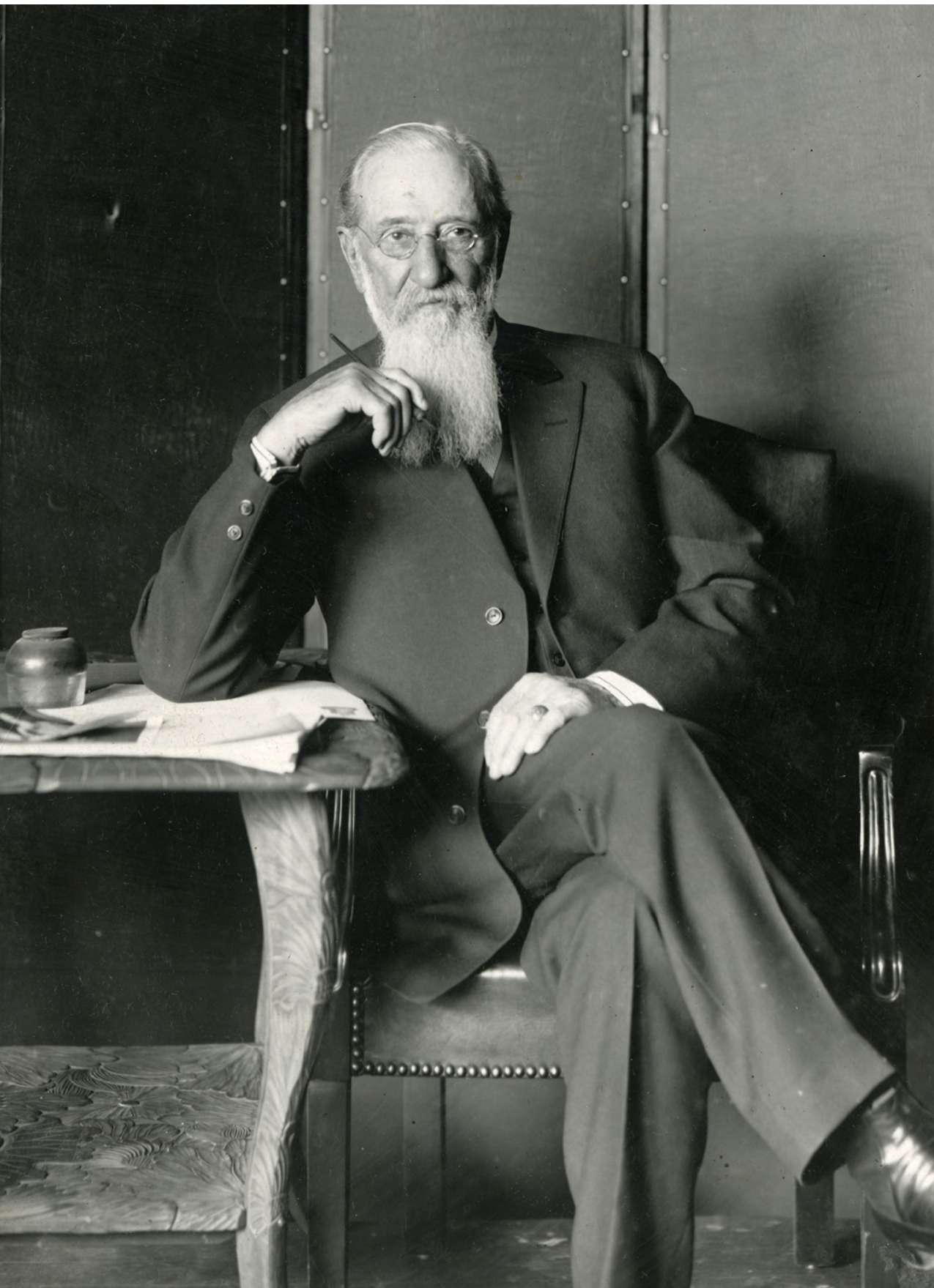

Hur ska vi
dyrka honom?
s. 4, 10, 16

En obetydlig gosse, en
utvald siare, s. 20

Känner du dig utanför
i kyrkan? s.28

7 evangelieprinciper
som skyddar, s. 34

Joseph F Smith, som verkade som kyrkans president från 1901 till 1918, ses här ett år innan han gick bort vid 80 års ålder. Hans far, Hyrum Smith, dog martyrdöden med Joseph Smith 1844. 1866, vid 27 års ålder, ordinerades Joseph F. Smith till apostel av president Brigham Young, och han tjänade som rådgivare till fyra presidenter för kyrkan. Efter att han tjänat som generalauktoritet i 52 år publicerades alla hans lärdomar under titeln Evangeliets lära. Han fick också uppenbarelser som nu finns upptecknad i Läran och förbunden kapitel 138.

Fotografi med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek

BUDSKAP

- 4 **Budskap från första presidentskapet: Sök Kristus vid jultiden**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 **Besökslärarnas budskap: Villiga att bära varandras bördor**

PÅ OMSLAGET
Julkubba, av Bruce Hixson Smith

ARTIKLAR

- 10 **Ära vare Gud i höjden!**
Äldste Ronald A. Rasband
Hur väljer du att vittna om Kristus den här julen?
- 16 **14 händelser kring Jesu Kristi födelse**
Jessica Griffith
Ta reda på vilka händelser som ledde till och följde på Frälsarens födelse som de återges i skrifterna.
- 20 **Joseph Smith: Styrka från svaghet**
Äldste Marcus B. Nash
Precis som fallet var med profeten Joseph kan vi uppleva underverk när vi inser våra svagheter och överlämnar dem till Herren.
- 28 **Vi kan bättra oss, del 2: Finn din plats i Jesu Kristi kyrka**
Betsy VanDenBerghe
Känner du dig utanför ibland? Här är några sätt att lösa problemet.

- 34 **Jesu Kristi evangelium: En tillflykt och ett skydd**
Getulio Walter Jagher e Silva
Från Läran och förbunden: sju löften om beskydd i våra liv.

AVDELNINGAR

- 8 **Undervisa på Frälsarens sätt: Höja nivån på våra familjediskussioner**
Doug Hart
- 40 **Sista dagars heliga berättar**
- 44 **Porträtt av tro: Josephine Scere**
- 80 **Tills vi möts igen: Tappra för Kristi sak**
President Joseph Smith

46 Mongoliet har talang!

Po Nien (Felipe) Chou, Petra Chou och Odgerel Ochirjav

Hur en kör av unga vuxna använde sig av sång för att fångsla ett land – och dela med sig av evangeliet.

48 Min gåva till Frälsaren

Cherstan Pixton

Jag behövde sluta tänka på mig själv och börja tänka på mina bröder och systrar.

50 Hon fann sin tro igen

David Dickson

Te Oranoas vittnesbörd hade kallnat, men hon mindes fortfarande ljuvliga upplevelser från tidigare.

52 Julsångernas magi

Två berättelser om sångens överraskande välsignelser.

54 Åtta anledningar till att julen är en härlig tid att vara missionär

Charlotte Larcabal

Vem visste att det var så enkelt att vara missionär?

58 Affisch: Plats för Herren

59 Svar från kyrkans ledare: Hur vi kan känna julens sanna anda

Thomas S. Monson

60 Frågor och svar

Jag har bett om något viktigt men jag vet inte om jag har fått något svar. Hur kan jag känna igen svaret?

62 Vår plats

64 Julaftongästen

Holly K. Worthington

Å nej! Claras favoritkväll på hela året skulle bli förstörd.

66 Var modig och dela med dig!

Äldste Paul B. Pieper

Vill du hjälpa dina vänner att lära sig om Jesus Kristus?

67 Figurer från kyrkans historia: Kyrkan i dag

68 Den röda biljetten

Darcie Jensen Morris

Mateo ville vara en bra vän, som Jesus. Vad kunde han göra?

70 Svar från en apostel: Hur kan omvändelse hjälpa mig att vara glad?

Äldste Dale G. Renlund

72 Jesu lärdomar

Det här är ett roligt sätt att räkna ner till julen genom att följa några av Jesu lärdomar.

74 Musik: Ge Herren rum

Jan Pinborough och Michael F. Moody

75 Vår sida

76 Berättelser om Jesus: Jesus föddes i Betlehem

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret.

Ledtråd: Hur hjälper den Helige Anden dig att vara en bra vän?

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Hugo E. Martinez

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Rådgivande: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopicshke

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loybro

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Cremilda Amaral

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekrick,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko
Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell ägarärrätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrberg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och

Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala

distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på

plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post

till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bulgariska, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, filipinska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2017 Vol. 141 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Inbjudan till konstnärer världen över

*"Jag vill minnas Herrens gärningar, jag vill minnas dina
forna under. Jag vill begrunda alla dina gärningar och
tänka på det du har gjort" (Psaltaren 77:12-13).*

Du inbjuds att bidra med konstverk till den 11:e internationella konsttävlingen som sponsras av kyrkans historiska museum i Salt Lake City.

- Tema: "Meditationer över tro" inspirerade av Psaltaren 77:12-13. Alla konstnärsmedier och kulturella stilar är välkomna.
- Ansökningsperiod: 1 februari – 1 juni 2018.
- Deltagare ska vara 18 år eller äldre.
- Pristagarna utses av en jury och tillkännages i oktober 2018. Utvalda bidrag visas på kyrkans historiska museum och på nätet.

Gå till lds.org/artcompetition för detaljerad information om riktlinjer, deltagarkvalifikationer och registrering på nätet.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikeln första sida.

Ansvarighet, 63, 68

Bön, 20, 60

Exempel, 8, 62

Familjen, 10, 52, 54

Förbund, 7, 34, 44

Föräldraskap, 8

Gud Fadern, 20, 28, 75

Gåvor, 41, 43, 48, 59

Helige Anden, den, 34,

40, 60, 68

Jesu Kristus, 4, 10, 16,

42, 43, 48, 58, 59, 72,

76, 79, 80

Joseph Smith, 20

Jul, 4, 10, 16, 40, 41, 42,

43, 48, 52, 54, 58, 59,

64, 72, 74, 76, 79

Kristlig kärlek, 7

Lydnad, 34

Läran och förbunden, 34

Missionsarbete, 34, 46,

48, 54, 64, 66

Mormons bok, 20, 50, 63,

66, 67

Musik, 10, 43, 46, 52, 74

Närvaro i kyrkan, 28

Omvändelse, 28, 68,

70, 71

Profeter, 20, 34, 67

Sanning, 44

Skriftstudier, 10, 72

Tempel, 34, 44, 67, 75

Tionde, 34

Tjänande, 7, 10, 41, 42,

43, 52, 54, 75

Tro, 4, 20, 28, 44, 50, 80

Undervisning, 8

Visdomsordet, 34

Vänskap, 62, 68

Äktenskap, 34

Ödmjukhet, 20

**President
Dieter F. Uchtdorf**

andre rådgivare i första presidentskapet

SÖK KRISTUS VID JULTIDEN

Till er som vill förstå vilka vi är som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga vill jag ge en utgångspunkt som definieras av de här tre orden: Vi söker Kristus.

Vi söker lära oss om honom. Vi söker följa honom. Vi söker bli mer lika honom.

Varje dag året om söker vi honom. Men speciellt vid den här tiden på året – julen, då vi firar vår älskade Frälsares födelse – vänder sig våra hjärtan ännu mer till honom.

Som en del av våra förberedelser för att fira jul, låt oss beakta hur de som levde för två tusen år sedan var redo att välkomna Frälsarens ankomst.

Herdarna

Vi vet inte mycket om herdarna, bara att ”i samma trakt uppehöll sig några herdar, som låg ute och vaktade sin hjord om natten”.¹ Hedarna var troligtvis helt vanliga människor som så många andra beundransvärda själar som ägnar sina dagar åt att förtjäna sitt uppehälle.

De kan representera människor som en gång i tiden kanske inte aktivt sökte Kristus, men vars hjärtan förändrades när himlarna öppnades och Kristus tillkännagavs för dem.

De är de människor som efter att ha hört himmelska budbärares röster genast gick till Betlehem för att se.²

De vise männen

De vise männen var akademiker som hade studerat Messias, Guds Sons, ankomst. På grund av sin lärdom kunde de känna igen de tecken som visade på hans födelse. När de hade känt igen tecknen lämnade de sina hem och reste till Jerusalem och frågade: ”Var är judarnas nyfödde konung?”³

Deras kunskap om Kristus förblev inte enbart akademisk. När de hade sett tecknen på hans födelse agerade de. De gav sig iväg för att finna Kristus.

De vise männen kan representera dem som söker Kristus genom lärdom och akademiska studier. Deras hängivenhet mot sanningen leder dem slutligen till att finna Kristus och dyrka honom som konungarnas konung, mänsklighetens Frälsare.⁴

Simeon och Anna

Simeon och Anna kan representera dem som söker Kristus genom Anden. De här underbara själarna var hängivet religiösa och väntade ivrigt, med fasta och bön och genom att leva hängivna och lydiga liv, på att få se den dag då Guds son skulle komma.

Med trofasthet, ödmjukhet och tro väntade de tålmodigt på Frälsarens ankomst.

Till slut belönades deras trofasthet när Maria och Josef bar fram det barn som en dag skulle ta på sig mänsklighetens synder.⁵

Troende bland nephiterna och lamaniterna

Den rörande berättelsen om hur troende i den nya världen väntade på tecken på Frälsarens födelse återfinns i Mormons bok.

Ni minns säkert att de som hade tro på Kristus blev hånade och förföljda. Den tidens sofistikerade anklagade de troende för att hålla fast vid löjeväckande vidskepelse. De var faktiskt så högljudda i sitt hån att de åstadkom "stor oro" i hela landet (3 Ne. 1:7). De hånskrattade åt dem som trodde att Frälsaren skulle födas.

Deras vrede och raseri blev så stora att de blev besatta av att en gång för alla tysta dem som trodde på Frälsaren. Mormons bok beskriver den dramatiska upplösningen.⁶

De troende som levde på den här tiden kan representera dem som söker Kristus trots att andra skrattar åt dem, hånar dem och smäddar dem. De söker Kristus trots att andra försöker framställa dem

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Hur kan vi bättre söka Kristus, som president Uchtdorf föreslår? Du kan uppmuntra dem du undervisar att fråga sig själva: "Hur söker jag Kristus?" Fundera på att uppmäna dem att under sina dagliga familjestudier i skrifterna börja berätta hur de var och en söker Kristus. Du kan också titta på julvideon på Mormon.org tillsammans med dem du undervisar och uppmäna dem att delta i det här årliga tillfället att söka Kristus genom att följa hans lärdomar.

som outvecklade, enfaldiga eller lättlurade.

Men andras förakt avskräcker inte sant troende från att söka Kristus.

Vi söker Kristus

Under hela året, och kanske speciellt vid jultiden, vinner vi på att åter ställa oss frågan: "På vilket sätt söker jag Kristus?"

Under en svår tid i sitt liv skrev den store kung David: "Gud, du är min Gud, tidigt om morgonen söker jag dig. Min själ törstar efter dig, min kropp längtar efter dig."⁷

Det var kanske på grund av sin inställning att vilja söka Gud som David beskrevs som en man efter Guds hjärta.⁸

Må vi under den här jultiden och under hela året med hela våra hjärtan och själar söka vår älskade Frälsare, Fridsfursten, Israels Helige. Det är den här önskan som till stor del inte bara utmärker vilka vi är som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, utan än mer vilka vi verkligen är som Kristi lärjungar. ■

SLUTNOTER

1. Luk. 2:8.
2. Se Luk. 2:15.
3. Se Matt. 2:1-2.
4. Se Matt. 2:11.
5. Se Luk. 2:22-38.
6. Se 3 Ne. 1.
7. Ps. 63:2.
8. Se Apg. 13:22.

BARN

Vänta på Jesus

Många människor vakade och väntade på att Jesus skulle födas. Nu vakar och väntar vi på att han ska komma tillbaka! Vi kan vara redo genom att lära oss om Jesus och följa honom. Hur följer du Jesus? Skriv dina förslag i stjärnorna.

Villiga att bära varandras bördor

Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om. Hur kan kunskap om Hjälpföreningens syfte förbereda Guds döttrar för det eviga livets välsignelser?

”Det finns människor omkring oss som behöver vår uppmärksamhet, vår uppmuntran, vårt stöd, vår tröst och vår vänlighet”, har president Thomas S. Monson sagt. ”Vi är Herrens händer här på jorden, med uppdraget att tjäna och lyfta hans barn. Han är beroende av var och en av oss.”¹

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: ”En stor förändring skedde i ert hjärta när ni kom in i kyrkan. Ni ingick ett förbund och ni fick ett löfte som började förändra er i grunden. ...

Ni lovade att ni skulle hjälpa Herren lätta [andras] bördor och trösta dem. Ni fick kraften att hjälpa till med att lätta dessa bördor när ni tog emot den Helige Andens gåva.”²

”Vi vill använda evangeliets ljus till att se andra så som Frälsaren ser dem – med barmhärtighet, hopp och

Tro
Familj
Tjänande

kärlek”, sa Jean B. Bingham, Hjälpföreningens generalpresident. ”Dagen kommer när vi ska förstå varandras hjärtan helt och fullt och vara tacksamma för visad barmhärtighet mot oss – precis som vi skänker välvilliga tankar och ord till andra här i livet. ...

Vår plikt och vår förmån är att acceptera förbättringar hos *alla* medan vi strävar efter att bli mer lika vår Frälsare.”³

När vi bär varandras bördor och håller våra förbund är vi mer medvetna om Jesu Kristi helande kraft. Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum lärde: ”Med tanke på korsfästelsens och försoningens ofattbara kostnad, kan jag lova er att han inte tänker vända oss ryggen nu.

När Herren säger till de fattiga i anden: ’Kom till mig’, så menar han att han vet vägen ut och att han vet vägen upp. Han vet eftersom han redan gått den. Han känner vägen eftersom han *är vägen*.”⁴

Ytterligare skriftställen

Matt. 25:40; Gal. 6:2; Mosiah 2:17; 18:8–9
reliefsociety.lds.org

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Tjäna Herren med kärlek”, *Liahona*, feb. 2014, s. 4.
2. Henry B. Eyring, ”Hjälparen”, *Liahona*, maj 2015, s. 18.
3. Jean B. Bingham, ”Jag ska föra in evangeliets ljus i mitt hem”, *Liahona*, nov. 2016, s. 6, 8.
4. Äldste Jeffrey R. Holland, ”Det blev helt som trasigt var”, *Liahona*, maj 2006, s. 71.

Att begrunda
Hur gör vi det
möjligt för
Jesus Kristus
att hela
behövande
när vi bär
varandras
bördor och
håller våra
förbund?

Hur kunde vi hjälpa våra barn att bli bättre på att lära sig evangeliet?

Doug Hart

För ett tag sedan blev min fru och jag oroade av ett beteendemönster som höll på att utvecklas hos några av våra tonårsbarn under familjens skriftstudier, hemaftnar, och till och med våra improviserade personliga samtal med evangeliet i centrum. De nådde upp till en minimistandard för lärande – fysisk närvaro, tillfällig ögonkontakt och enstaviga svar – men de var inte engagerande i sitt lärande.

Vi visste att om de skulle få starka vittnesbörd och uppleva djupt personlig omvändelse genom den Helige Andens kraft behövde de göra mera. Frälsaren vill att hans lärjungar ska göra mer än bara höra hans ord – han vill att de ska handla enligt hans

Höja nivån

lärdomar i tro. (Se *Undervisa på Frälsarens sätt* [2016], s. 30.)

En kväll talade vi med dem om hur vi kände. Vår avsikt var att rådgöra med dem i en diskussion som leddes av Anden, men vår diskussion försämrades snabbt till en enkelriktad föreläsning. Våra pojkar hörde vårt budskap, men deras sinnen och hjärtan påverkades inte.

Den här upplevelsen oroade oss, så min fru och jag började fundera på hur vi kunde hjälpa våra barn bli mer proaktiva i sina evangeliestudier så att de kände sig inspirerade att agera istället för att bara påverkas av våra predikningar och föreläsningar. Våra frågor ledde till att vi utvecklade en plan som baserades på vad vi lärde oss av att söka i skrifterna, nutida profeters ord och andra resurser inom kyrkan för undervisning och inläring. Planen lyder:

på våra

Leda våra barn till att söka den Helige Anden i familjediskussioner

Utveckla kärlek och respekt. Kärlek uppmjukar hjärtan. Uttryck av kärlek hjälper till att förbereda våra barn för att känna den Helige Andens inflytande. Det kommer också att stärka deras önskan och villighet att engagera sig i aktivt andligt lärande. Om vi respekterar våra barn genom att lyssna på och bekräfta deras perspektiv och känslor hjälper det dem att känna sig tryggare och mer villiga att berätta om sina känslor.

Undervisa genom Anden. När vi noggrant iakttar och lyssnar på våra barn förbereder vi oss på att kunna urskilja genom Anden vad vi sedan ska säga, vilken fråga vi ska ställa eller vilken uppmaning vi ska ge dem som leder dem till att söka den Helige Andens inflytande i sitt lärande.

familjediskussioner

Förankra varje diskussion i Guds ord. Även om det kan vara till hjälp att vi delar med oss av våra egna tankar och åsikter om evangeliet, så ger skrifterna och nutida profeters ord ofta en djupare och mer kraftfull förbindelse med Anden (se L&F 84:45).

Gör Frälsaren till grunden i alla evangeliecentrerade diskussioner. Våra diskussioner får innehåll och kraft när våra barn ser hur det vi diskuterar relaterar till Frälsaren och hans försoning, ”den kristna lärans själva rot” (Boyd K. Packer, ”Medlaren”, *Nordstjärnan*, okt. 1977, s. 53).

Ställ inspirerande frågor. Effektiva frågor leder våra barn till att inhämta sanning och förståelse direkt ur skrifterna och profeternas ord med Andens hjälp. Det de lär sig på det här sättet betyder mer för dem än våra tydligaste förklaringar av samma material.

Uppmuntra familjemedlemmarna att prata. När våra barn använder sina egna ord för att uttrycka det de ser, tänker eller känner inbjuder de den Helige Anden att hjälpa dem veta vad de ska säga och hur de ska säga det. Den processen hjälper dem se och förstå tydligare vad Herren vill att de ska lära sig och känna.

Var tålmodig! Den Helige Anden arbetar med våra barn när de söker i sina sinnen och hjärtan efter sanning och förståelse. Vi behöver stå emot frestelsen att avbryta deras sökande

genom att i förtid hoppa in med våra egna åsikter och lösningar.

Led genom exempel. Om vi söker att lära och leva efter evangeliet på samma sätt som vi förväntar oss av våra barn hjälper det oss att bli värdefulla Andens stöd och vägledning i våra diskussioner.

När vi har försökt implementera vår plan har vi insett att det kommer att krävas övning och tid för att kunna inbjuda den Helige Anden till våra familjediskussioner. Men vi vägrar bli missmodiga eller ge upp. Härom kvällen frågade vår tioåriga dotter, manad av en vers i Mormons bok som vi läste som familj, med ljuvlig uppriktighet: ”Hur lär man genom den Helige Anden?” Jag log. Jag visste väl att vi hade gjort framsteg! ■

Författaren är för närvarande missionspresident för Brasilienmissionen Curitiba.

Den nya lärarhandledningen *Undervisa på Frälsarens sätt* innehåller förslag på hur man undervisar tonåringar och yngre barn. Se teaching.lds.org.

**Äldste
Ronald A. Rasband**
i de tolv apostlarnas
kvorum

Ära vare Gud i höjden!

*När vi handlar som Herren vill – när vi gör hans vilja
och lyfter människor omkring oss – vittnar vi
om att han lever och att han älskar oss.*

Sju hundra år före Jesu Kristi födelse i Betlehem i Judeen förkunnade profeten Jesaja: "Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel" (Jes. 7:14).

125 år före Frälsarens födelse profeterade kung Benjamin: "Och han skall heta Jesus Kristus, Guds Son, himlens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen. Och hans mor skall heta Maria" (Mosiah 3:8).

Dagen före Jesusbarnets födelse hörde Nephi, son till Nephi, en röst som sa: "I morgon kommer jag till världen" (3 Ne. 1:13).

Nästa dag, en ocean därifrån, föddes Kristusbarnet. Säkert såg hans mor Maria med förundran ner på sin nyfödde son, Faderns Enfödde i köttet.

På Judeens kullar som omgav Betlehem, berättar Lukas, uppehöll sig några herdar (se Luk. 2:8). De här herdarna var "rättfärdiga och heliga män" (se Alma 13:26) som skulle vittna om Kristusbarnet.

"Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket förskräckta.

Men ängeln sa: 'Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket.

Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren.' ...

Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

’Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag’ (Luk. 2:9–11, 13–14).

Föreställ dig den scenen i Judeen – himlen fylld av en stjärnas strålande ljus och körer från himlen som firade detta enastående tillfälle. Herdarna ”skyndade [sedan] iväg” (Luk. 2:16) för att se barnet som låg i en krubba. Och senare ”berättade de” (Luk. 2:17) för andra vad de hade hört och sett.

Varje år vid jultiden vittnar vi med herdarna om att Jesus Kristus, bokstavligen den levande Gudens Son, kom till ett hörn av världen som vi kallar det heliga landet.

Herdarna gick vördnadsfullt till stallet för att dyrka konungarnas Konung. Hur ska vi dyrka honom den här julen? Shoppa i all oändlighet? Skynda runt och dekorera våra hem och slå in paket? Blir det vår hyllning till Frälsaren? Eller ska vi också ge frid åt bekymrade hjärtan, hopp åt personer i behov av ett högre syfte, och ära åt Gud i vår villighet att göra hans vilja?

Jesus sa det på ett enkelt sätt: ”Kom ... och följ mig” (Luk. 18:22).

Jesu Kristi evangelium, återställt genom profeten Joseph Smith, har tagits emot av troende över hela världen. Jag har själv sett iver hos dem som har tagit emot Frälsarens heliga ord, från havets öar till det enorma landet Ryssland.

Julens budskap

En av de tidiga heliga som samlades i Sion var Hannah Last Cornaby, som slog sig ner i Spanish Fork i Utah i USA. Under den tidens svåra förhållanden firades julen ibland med en dyrbar apelsin eller en hemmagjord leksak, eller kanske bara en trasdocka – men inte alltid. Hanna skrev följande den 25 december 1856:

”Julaftonen kom och mina små älsklingar hängde med ett barns tro upp sina sockor och undrade om [de] skulle [fyllas]. Med värkande hjärta som jag dolde för dem försäkrade jag att de inte skulle glömmas bort. Och de somnade i glad förväntan inför morgondagen.

Utan en enda gnutta socker visste jag inte vad jag skulle göra. Men de fick inte bli besvikna. Jag kom att tänka på squashen som fanns i huset. Jag kokade den och silade bort vätskan som, när den hade småkokat i några timmar blev till söt sirap. Med den och lite kryddor gjorde jag pepparkaksdeg och skar upp den i alla tänkbara olika former och bakade dem i en stekpanna (jag hade ingen ugn). Sedan fyllde jag sockorna, och barnen blev lika glada som om de hade fått dyrbar konfekt.”¹

Mellan raderna i den här berättelsen kan man läsa om en mor som arbetade hela natten utan så mycket som en ugn till hjälp. Men hon var fast besluten att göra sina barn glada, att stärka deras tro, att i hemmet befästa känslan av: ”Lyckliga dag! Allt är väl!”² Är inte det julens budskap?

President Thomas S. Monson har sagt: ”Möjligheterna att ge av oss själva är obegränsade, men de kan också gå oss förbi. Det finns hjärtan att glädja. Det finns vänliga ord att säga. Det finns gåvor att ge.”³

När vi handlar i överensstämmelse med Herren – när vi gör hans vilja och lyfter dem omkring oss – vittnar vi om att han lever och att han älskar oss, oavsett vilka timliga utmaningar vi har.

Efter att den skotske John Menzies Macfarlane blivit medlem i kyrkan tillsammans med sin mor, som var änka, och sin bror, reste de tillsammans till Salt Lake City i Utah år 1852. Han var 18 år gammal. Under årens lopp blev han lantmätare, byggare och även distriktsdomare, men det var hans musik som utmärkte honom.

Han bildade sin första kör i Cedar City i Utah och tog med sig ensemblen runt om i södra Utah. Efter ett framträdande i S:t George uppmuntrades han av äldste Erastus Snow (1818–1888), apostel och ledare för kolonin, att flytta till S:t George och ta med sig sin familj och sin musik.

Det hade varit ett svårt år 1869 och äldste Snow bad broder Macfarlane att uppföra ett julprogram som skulle uppmuntra människorna. Broder Macfarlane ville ha ett nytt och engagerande musikstycke för evenemanget. Hur han än försökte komponera så kom det inget. Han bad om inspiration, och bad igen.

ILLUSTRATION DOUG FAKKEL

Så en natt väckte han sin hustru och utbrast: "Jag har orden till en sång, och jag tror jag har musiken också." Han skyndade sig till deras lilla orgel och spelade melodin och skrev ner den medan hans hustru höll framför honom det flackande ljuset från ett stycke flanell som flöt i en skål med ister. Orden och musiken flödade fram:

*Långt härifrån i Judeens land
herdarna hörde vid öknens rand:
Ära ske Gud,
ära ske Gud,
ära ske Gud uti höjden!
Frid på jorden, gott behag,
frid på jorden, gott behag!*⁴

Broder Macfarlane hade aldrig varit i Judeen och sett det klippiga landskapet, men det inspirerade budskapet i hans musik vällde fram ur hans själ som vittne om

Frälsarens födelse i Betlehem, en början som skulle förändra världen för evigt.⁵

John Menzies Macfarlane vittnade om Jesus Kristus genom sin musik, och Hannah Last Cornaby vittnade om Kristus genom att tjäna sina barn. Vi kan också tjäna Herren och bära vittne om honom genom enkla, osjälviska handlingar. Vi kan också göra skillnad i våra familjer, i våra församlingar, på våra arbetsplatser och i våra andra ansvarsområden.

Gör skillnad

Ett enkelt sätt att göra skillnad är att engagera oss i kyrkans årliga julkampanj på sociala media. Kampanjen är tänkt att hjälpa de heliga – och Guds barn över hela världen – att fokusera på Frälsaren. I år lanserar kyrkan ytterligare en världsomspännande satsning för att fira Kristi födelse och uppmuntra

Min syster gjorde ett vackert lapptäcke och kallade det "Namnet över alla namn". På lapptäcket syns 26 av Jesu Kristi namn.

människor att efterlikna honom genom att tjäna andra under jultiden.

Kyrkan upprepar sitt framgångsrika tema från förra året: "Ett ljus för världen" (se Mormon.org). Temat kommer från Joh. 8:12, där det står: "Jesus talade åter till dem och sade: 'Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.'"

Kampanjen inkluderar en adventskalender och relaterade skriftställanden som tillhandahåller förslag på hur man kan tjäna och dela med sig av julens ljus.

"Var och en av oss kom till jorden med Kristi ljus", har president Monson sagt. "När vi följer Frälsarens exempel och lever som han levde och som han lärde, brinner det ljuset inom oss och lyser upp vägen för andra."⁶

Vi lär känna Frälsaren när vi gör det han gjorde. När vi tjänar andra för vi dem – och oss själva – närmare honom.

"Namnet över alla namn"

Under julen saknar jag särskilt vår lilla dotterson Paxton. Paxton föddes med en ovanlig genetisk defekt och led av en mängd hälsoproblem. Vår himmelske Fader lärde vår familj mycket som var dyrbart och speciellt under de tre korta år då Paxton välsignade våra liv.

Min syster Nancy Schindler gjorde ett vackert lapptäcke till Paxtons åminnelse. Hon kallade det "Namnet över alla namn". På lapptäcket står 26 namn för Jesus Kristus – namn som börjar med bokstäverna A till Z. Lapptäcket påminner mig om den härliga familjeåterföreningen med Paxton som gjorts möjlig genom Frälsarens lidande, offer och återuppståndelse.

Lapptäcket inspirerade mig att börja studera de namn på Kristus som uppenbaras i skrifterna. Att forska efter dessa namn har blivit en del av mina personliga skriftstudier. Hittills har jag hittat hundratals namn på Frälsaren.

Ett av mina ansvarsområden som medlem i de tolv apostlarnas kворum, vilket också står i Läran och förbunden, är att vittna om Jesus Kristus. I Läran och förbunden står det: "De tolv resande rådsmedlemmarna är kallade att vara tolv apostlar eller *särskilda vittnen om*

Kristi namn i hela världen" (L&F 107:23; kursivering tillagd).

Jag blev nyligen ombedd att tala under ett sakramentsmöte på Primary Children's Hospital i Salt Lake City. Jag kände mig manad att tala om Jesus Kristus och hans hoppingivande namn. Jag vittnade om Frälsaren som "den klara morgonstjärnan" (Upp. 22:16), en "överstepräst för det goda som vi äger" (Hebr. 9:11), en "undrens Gud" som uppstod "med läkedom i sina vingar" (2 Ne. 27:23; 25:13), "Fridsfursten" (se Jes. 9:6; 2 Ne. 19:6), och "uppståndelsen och livet" (Joh. 11:25).

Vid jultiden tycker jag om att recitera Frälsarens olika namn när jag går till och från mitt kontor genom julbelysningen på Temple Square. Jag börjar med "A och O" (Upp. 1:8); "Barnet" i Betlehem (Luk. 2:12, 16); "Rådgivare" (Jes. 9:6; se 2 Ne. 19:6); "Frälsaren" (Rom. 11:26); den "Upphöjde" (se Ps. 89:20); "Fridens grundare" (Mosiah 15:18); och så vidare.

Jag ser fram emot att memorera fler av hans namn och söka efter tillfällen att ära hans namn under den här julen. När du strävar efter att göra skillnad den här julen hoppas jag att du gör Frälsaren till medelpunkten i dina ansträngningar, och att du ger honom äran när du tjänar andra i hans namn.

Jag vittnar om att vår evige Fader lever. Hans lycksalighetsplan är till stor välsignelse för vart och ett av hans barn under alla generationer. Jag vet att hans älskade Son, Jesus Kristus, barnet som föddes i Betlehem, är världens Frälsare och Återlösare.

Den här lovprisningen talar sanning i mina öron: "Ära ske Gud uti höjden! Frid på jorden, gott behag."⁷ ■

Från ett tal till BYU Management Society – Salt Lake-avdelningen i Salt Lake City, Utah, USA, den 13 december 2016.

SLUTNOTER

1. Hannah Cornaby, *Autobiography and Poems* (1881), s. 45–46.
2. "Kom, kom Guds folk", *Psalmer*, nr 19.
3. Thomas S Monson, "Må vi så leva", *Liahona*, aug. 2008, s. 5.
4. "Långt härifrån i Judeens land", *Psalmer*, nr 141.
5. Se Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), s. 223–224.
6. Thomas S. Monson, "Var ett föredöme och ett ljus", *Liahona*, nov. 2015, s. 86.
7. *Psalmer*, nr 141.

14 händelser

KRING

Jesu Kristi födelse

Jessica Griffith

Jesu Kristi födelse firas varje år – vi sjunger psalmer, vi gläds åt familjetraditioner och vi kommer ihåg vår Herre genom att hylla hans födelse. Men vilka detaljer kring födelsen hittar vi i skrifterna?

PLATS

HÄNDELSE

Kristi födelse förutsägs

1 Moseboken 49:10; Jesaja 7:14; 9:1-7; Mika 5:2; Mosiah 3:8; Alma 7:10; Helaman 14:2-5

Ängeln Gabriel besöker Johannes Döparens föräldrar

Matteus 17:12-13; Lukas 1:5-25 (speciellt vers 17); Lärnan och förbunden 27:7; Handledning för skriftstudier, "Elias"

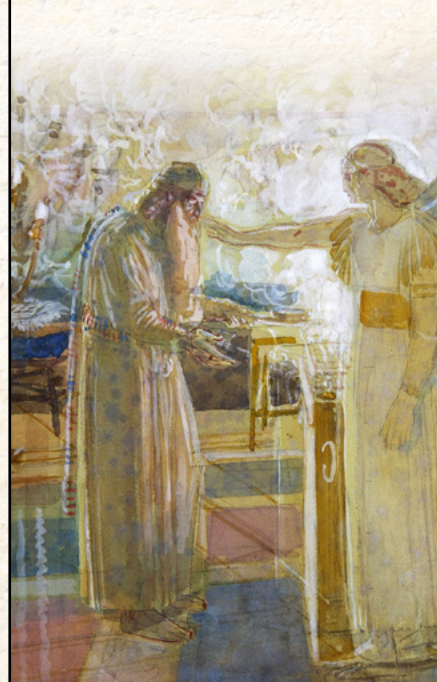

DET FORNTIDA JERUSALEM OCH DET FORNTIDA AMERIKA

JUDEEN

Många år före Frälsarens födelse hade profeter fått uppenbarelse om Jesus Kristus. Gamla testamentets profeter talade om en kung som härstammade från kung David och som skulle födas i Betlehem – en Messias. Den judiska tolkningen innebar att denne Messias skulle bli en kung som skulle befria sitt folk, judarna, från politiskt förtryck och regera på jorden i rättfärdighet. Men de forntida judarna väntade sig däremot inte en kung som skulle befria sitt folk från andligt förtryck. Jesus Kristus erbjöd oss evig frälsning och sin Faders rike, snarare än timlig frälsning.

Johannes Döparen var en Elias, eller en förelöpare till Kristus. Ängeln Gabriel berättade för Sakarias, Johannes far, att Sakarias hustru Elisabet skulle få en son som de skulle ge namnet Johannes. Sakarias svarade tvivlande, och det resulterade i att han drabbades av dövstumhet.

JULENS SANNA INNEBÖRD

"Glädjen vi känner vid den här tiden beror på att han kom till världen. Den frid han

ger, hans oändliga kärlek som var och en av oss kan känna, och en överväldigande känsla av tacksamhet för det som han villigt gav oss, till ett så högt pris för honom själv – är det som utgör själva kärnan i julfirandet."

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), "Den förunderliga och sanna berättelsen om julen", *Liahona*, dec. 2000, s. 6.

Ängeln Gabriel visar sig för Maria

Matteus 1:18;
Lukas 1:26-38

Maria besöker Elisabet

Lukas 1:39-56

Johannes Döparen föds

Lukas 1:57-80

Ängeln Gabriel visar sig för Josef

Matteus 1:18-23

NASARET OCH GALILÉEN

JUDEEN

JUDEEN

NASARET

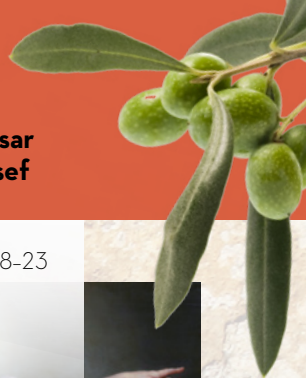
Sex månader senare besökte ängeln Gabriel Elisabets kusin Maria. Han sa till Maria att trots att hon var jungfru skulle hon få barn genom den Helige Andens kraft, och det barnet skulle bli Jesus Kristus. Maria tog ödmjukt emot kallelsen att bli mor till Guds Son. Ängeln Gabriel sa också till Maria att hennes släkting Elisabet var havande.

Efter att Maria fått änglabesök lämnade hon Nasaret för att besöka sin kusin Elisabet i Judeen och stanna där i tre månader. Medan Maria var där fick Elisabet ett vittnesbörd från den Helige Anden att Marias barn var Guds Son. Maria bar också sitt vittnesbörd om Gud.

När Johannes Döparen föddes antog man att han skulle få namnet Sakarias efter sin far. Elisabet godtog inte det namnet, utan sa till sina vänner och grannar att barnet hette Johannes. När dessa vänner och grannar frågade Sakarias om det höll han med Elisabet. Eftersom han följde Gabriels befallning om vad sonen skulle heta lossades Sakarias tunga, och han använde sin återvunna hörsel och talförmåga till att prisa Gud.

När Josef, Marias trolovade, såg att hon var havande tänkte han "i hemlighet skilja sig från henne", eller med andra ord i tysthet annullera deras trolovning. Men innan han kunde göra det visade sig ängeln Gabriel för honom i en dröm och vittnade om att Marias barn hade blivit till genom den Helige Anden, och att barnet skulle bli den som räddade sitt folk från deras synder. Istället för att skilja sig från Maria beslöt sig Josef för att gifta sig med henne.

Hela världen skattskrivs

Lukas 2:1-4;
James E. Talmage,
Jesus Kristus
(1916), s. 89-90.

ROMARRIKET

Jesus Kristus föds

Lukas 2:6-7

NASARET, BETLEHEM
OCH JUDEEN

Förutsagda tecken visar sig i Amerika

Helaman 14:1-5;
3 Nephi 1:15-21

AMERIKA

Herdarna hör talas om Kristi födelse

Lukas 2:8-17

NÄRA BETLEHEM

Skattskrivningen fungerade som en inskrivning för både beskattning och folkräkning, något som romarna införde. Vanligtvis skrev romarna in människor där de bodde, men den judiska traditionen var att skriva in dem på basis av deras släkthem. Därför var det fullt av människor i Betlehem, Josefs släkthem, och alla rum på värdshuset var upptagna.

Betlehem betyder "brödets hus" och var Messias förutsagda födelseplats.

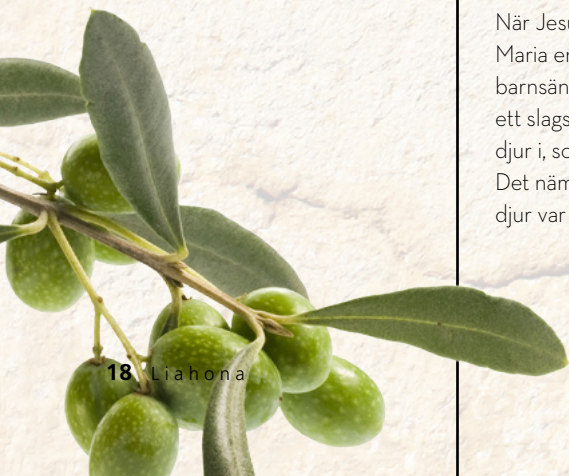
Josef och Maria färdades till Betlehem för att skattskrivs. När Jesus föddes gjorde Maria en improviserad barnsäng av en krubba, ett slags tråg man matade djur i, som hon la Jesus i. Det nämns inte om några djur var närvarande.

Som förutsagts kom en dag och en natt och en dag utan mörker på den amerikanska kontinenten den dag då Kristus föddes. En ny stjärna visade sig på himlen.

Vid den här tiden på året brukade herdarna ha sina hjordar utomhus både dag och natt. Det var här de var när en ängel visade sig för dem och berättade om Frälsarens födelse. Efter ängels tillkännagivande visade sig en änglaskara och prisade Gud. När de hade hört det skyndade sig herdarna till Betlehem för att se Jesus. När de hade sett honom lämnade de Josef och Maria och vittnade för andra om vad de hade sett.

Jesus blir omskuren, får ett namn, och bärs fram i templet

Lukas 2:21-38;
James E. Talmage,
Jesus Kristus, s. 93

BETLEHEM

De vise männen frågar Herodes om Kristus

Matteus 2:1-10

JERUSALEM

De vise männen finner Kristus och ger honom gåvor

Matteus 2:9-12;
Bible Dictionary,
"Magi"

BETLEHEM

Josef varnas att fly till Egypten

Matteus
21:13-16, 19-23

BETLEHEM, EGYPTEN,
OCH NASARET

Efter åtta dagar blev Kristus omskuren och fick sitt namn enligt judisk sed. Han fick namnet Jesus, eller "Yeshua", som betyder "Frälsare" på hebreiska. Judisk sed föreskriver att en kvinna måste vänta i 40 dagar efter att ha fött barn innan hon går in i templet. När de 40 dagarna var över tog Maria och Josef med sig Jesus för att bära fram honom i templet. Där träffade de Simeon, som hade fått löfte om att han skulle få se Kristus innan han dog. Han kände igen Kristus, höll honom i sina armar och lovprisade Gud. Han profeterade också om Kristi jordiska mission. Anna, en profetissa, vittnade också om Kristus i templet. Hon vittnade också om hans mission.

Ett ospecificerat antal visa män "från Östern" kom till Jerusalem sökande Kristus. De hade sett en ny stjärna på himlen som visade att Kristus hade fötts. De frågade kung Herodes, den av romarna utsedde kungen i Judeen, var de kunde finna barnet. Herodes kände sig hotad av en möjlig ny kung, Messias, som han trodde skulle ta över hans rike. Utan att berätta om sina farhågor för de vise männen bad han dem att berätta för honom var de fann Kristus. Han planerade att döda honom.

De vise männen fann slutligen Kristus. I King James Bible nämner Matteus särskilt att de fann Jesus i hans hus som ett "ungt barn", vilket kan syfta på att de kom åtminstone ett år efter Kristi födelse. De gav honom guld, rökelse och myrra - värdefulla gåvor som visade att de erkände Jesu kunglighet. I en dröm blev de vise männen uppmanade att inte berätta för Herodes vad de hade funnit.

De vise männen berättade aldrig för Herodes vad de hade funnit, som de hade lovat. Herodes reaktion var att befalla att alla barn som var två år och yngre och födda i Betlehem skulle dödas. Josef varnades i en syn och tog med sig Maria och Jesus till Egypten. De stannade där tills Herodes hade dött. När Herodes dog kom en ängel till Josef i en syn och berättade att det nu var säkert att flytta tillbaka till Israel. Men när han fick höra att den nya regenten var Herodes son, tog Josef sin familj till Nasaret i Galileen istället för till Judeen, och därmed började Kristi liv som Jesus av Nasaret. Många år senare skulle han döpas, utföra underverk och fullborda sin underbara, eviga försoning.

Äldste
Marcus B. Nash
i de sjuttios
kvorum

Joseph Smith:

STYRKA FRÅN SVAGHET

[Översättarens anmärkning: Den här artikeln citerar Joseph Smiths egen handskrift flera gånger. På engelska innehåller citaten en del fel i fråga om stavning, punktering och användning av stor begynnelsebokstav. (Stavningen av amerikansk engelska började inte standardiseras förrän i slutet av 1820-talet.) Felen har i viss mån återspeglats i översättningen.]

För tusentals år sedan profeterade Josef från forna tider: "Så säger Herren till mig: En utvald siare skall jag uppresa ur din livsfrukt, ... och honom skall jag ge makt att föra fram mitt ord ... och från svaghet skall han göras stark" (2 Ne. 3:7, 11, 13).

Jag blir fångslad och inspirerad av den här profetian att "från svaghet skall han göras stark". Det kan verka motsägelsefullt att Herren kallar de svaga till att utföra ett mäktigt arbete. Men de som inser sin egen svaghet kan av den svagheten ledas att söka Herrens styrka. De som på det här sättet ödmjukar sig i tro får styrka av honom som har all makt i himlen och på jorden (se Matt. 28:18, Mosiah 4:9).¹

Ända från sin ungdom närmade sig Joseph Smith Herren på de här villkoren. När Joseph var i sitt 15:e år längtade han efter att få förlåtelse för sina synder och efter att få veta vilken kyrka som var sann. Han skrev: "Fastän jag hade djupa och starka känslor, ... var [det] omöjligt för en person så ung som jag, och med så liten erfarenhet av människor och ting som jag hade, att komma till en säker slutsats om vem som hade rätt och vem som hade fel" (se JS-H 1:8).

Fullt medveten om den här svagheten gick han till den heliga lunden för att ta reda på var han kunde finna Guds kyrka. Han frågade så att han kunde *göra* något åt det, så att han kunde *gå med* i den kyrkan (se JS-H 1:18). Som svar på hans ödmjuka och uppriktiga vädjan visade sig Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus för Joseph. Genom att göra det räddade de honom från den ondes makt och beredde vägen för återställelsen (se JS-H 1:14–19).

Om vi, precis som Joseph Smith, inser vår svaghet och vänder oss till Herren i tro kommer vi också att göras starka.

obliged to labour hard

Joseph Smith bestred inte att han var ”det som för världen är svagt” (L&F 1:19; 35:13). Många år senare talade Herren till honom på det här sättet: ”Ty för detta ändamål har jag upprest dig, för att jag genom det svaga på jorden skall kunna visa min vishet” (L&F 124:1).

En obetydlig gosse

Joseph Smith beskrev sig själv som ”en obetydlig gosse ... [som] var hänvisad till att skaffa sig ett knapphändigt levebröd genom sitt dagliga arbete” (JS-H 1:23). Han föddes in i ett lägre samhällsskikt och hade begränsad formell

New York and being in indig
obliged to labour hard for the
Family having nine Child
and the exertions of all that
any assistance for the supp
therefore we were deprived of

utbildning. Hans första försök att skriva sin egen historia visar på den svaga ställning han var i när han kallades till verket. De citat som visar Josephs egen skrivförmåga är exempel på hur det skulle ha kunnat se ut på svenska.

”Jag föddes i staden Charon [Sharon] i Staten Vermont Nordamerika den tjugo tredje dagen i december AD 1805 av goda Föräldrar som inte besparade sig några ansträngningar för att undervisa mig i den kristna religionen[,] vid ungefär tio års ålder flyttade min Fader Joseph Smith den elldre till Palmyra Ontario County i Staten New York och eftersom han var i små omständigheter måste han arbeta hårt för att försörja en stor Familj eftersom han hade nio barn och eftersom det krävde att alla som kunde bidra med något för att försörja Familjen gjorde ansträngningar blev vi därför berövade fördellen av en utbildning och det räcker att säga att jag ännudast lärde mig skriva och läsa och grundreglerna för Aritmetik”.²

Joseph kände så starkt sin avsaknad av utbildning att han en gång klagade över att han satt fast i ”det lilla smala fångelset nästan i totalt mörker vad gäller papper penna och bläck och ett krokigt trasigt utspritt och ofullkomligt språk”.³ Trots det kallade Herren honom att översätta Mormons bok – alla 588 sidorna som publicerades i den första utgåvan – vilket han gjorde på mindre än 90 dagar.

Varje klartänkt person måste dra slutsatsen att det skulle vara omöjligt för den utbildningsmässigt svage Joseph att åstadkomma något sådant på egen hand, och de förklaringar som en del har kokat ihop är mycket svårare att tro på än den sanna förklaringen: han var en profet som översatte genom Guds gåva och kraft.

Emmas vittnesbörd

Senare i livet mindes Emma Smith att när hennes man översatte guldplåtarna kunde han ”inte skriva eller diktera

Till vänster: En anteckning från Joseph Smiths historia skriven för hand av honom själv. Motsatt sida: En sida ur Joseph Smiths dagbok. Observera de ord som har strukits över.

for the support of a lar...

ett sammanhängande och välformulerat brev; än mindre diktera en bok som Mormons bok. Och trots att jag var en aktiv deltagare i det som utspelade sig är det fantastiskt för mig, 'ett förunderligt verk', minst lika mycket som för någon annan."⁴

Mot den här historiska bakgrunden är det intressant att se på sidan ett i Josephs första dagbok, daterad den 27 november 1832 (till höger). Han skrev det här ungefär tre och ett halvt år efter att ha slutfört översättningen av Mormons bok. Lägg märke till att han skriver och sedan stryker över följande ord:

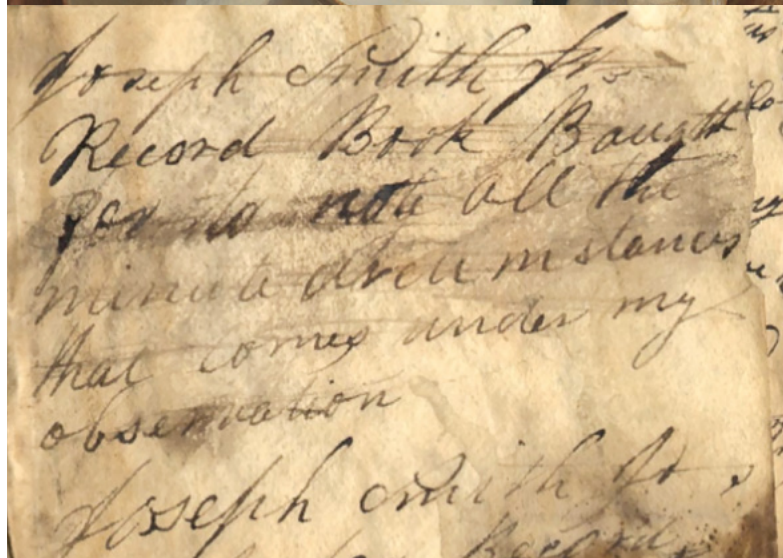
"Joseph Smith jrs – uppteckningsbok Köppt för att notera alla små omständigheter som jag kommer att observera."

När jag höll i den här dagboken och läste de överstrukna orden tänkte jag mig att Joseph sitter i en lantlig miljö i amerikanska nybyggarrakter, skriver den första meningen och sedan tänker: "Nej, det där blev inte riktigt rätt. Jag får försöka igen." Så han stryker över meningen och skriver: "Joseph Smith jrs Bok för Uppteckning Köppt den 27 november 1832 för att föra en noggrann uppteckning över allt jag observerar &c –"

Han var troligen inte helt nöjd med det stela och haltande språk han just hade använt och skriver: "Å må Gud ge att jag får ledning i alla mina tankar Å välsigna din Tjennare Amen".⁵ Av den här meningen får jag intryck av att Joseph känner av sin otillräcklighet och svaghet, och ropar till Gud i tro om att få ledning i allt han gör.

Jämför nu den här dagboksanteckningen med en kopia av originalmanuset till Mormons bok som skrevs någon gång mellan april och juni 1829 (visas på nästa sida).

Lägg märke till den flödande prosan – utan interpunktion och utan överstrykningar. Det här var inte en komposition. Joseph dikterade ord för ord medan han tittade in i de instrument Herren hade förberett för honom, inklusive urim och tummin och ibland en siarsten medan han använde en hatt för att skydda sina ögon mot yttre ljus för att tydligt kunna se orden när de visade sig (se 2 Ne. 27:6, 19–22; Mosiah 28:13). Som ni ser är det en enorm skillnad mellan

översättningen av Mormons bok och dagboksanteckningen:

En kom från Joseph Smith, profet, siare och uppenbarare. Den andra kom från Joseph Smith, människan. Om ni tittar noga på originalmanuskriptet till översättningen ser ni ord som måste ha uppmuntrat Joseph:

"Och jag, Nephi, sade till min far: Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem" (1 Ne. 3:7).

Strax innan de orden hade han översatt följande: "Men se, jag, Nephi, skall visa er att Herrens ömma barmhärtighet är över alla dem som han utvalt på grund av deras tro,

DETALJ FRÅN DEN FÖRSTA SYDEN, AV WALTER RANE.

Family having mine

och att han gör dem mäktiga, ja, ger dem kraft till befrielse” (1 Ne. 1:20).

Ja, ett tema i Mormons bok – och i profeten Josephs liv – är att de svaga som ödmjukt söker Herren i tro blir starka, ja till och med mäktiga, i Herrens verk. Den här ökade styrkan kommer till och med i småsaker.

Till exempel rättade Joseph, som var dålig på att stava, den stavning av namnet *Coriantumr* (se Hel. 1:15) som hans huvudsakliga skrivare, Oliver Cowdery, använde. Första gången Joseph dikterade namnet för Oliver, skrev Oliver *Coriantummer*. Det var förnuftigt eftersom inga engelska ord slutar med ”mr”. Men Joseph – som var så dålig på att stava att han godtog den stavning Herren gav honom – rättade stavningen under översättningen. Vi vet att även om det här är en ovanlig stavning på engelska är det en fullständigt normal stavning på egyptiska och passar bra in i den gamla världen. Joseph kunde inte ha vetat det utom genom uppenbarelse.⁶

Vi kan göras starka

Det underverk som Mormons boks översättning utgör är ett exempel på hur Joseph gjordes stark från svaghet. Det finns också en mer personlig lärdom i det här: Om vi, som Joseph, inser vår svaghet och vänder oss till Herren i tro och med hela vårt hjärta, fast beslutna att göra hans vilja, görs vi också starka från svaghet. Det betyder inte nödvändigtvis att svagheten suddas ut i dödligheten – men det betyder att en sådan person görs stark av Gud.

Joseph erkände ödmjukt sina ofullkomligheter. Han sa att han i sin ungdom uppvisade ”prov på ungdomens svagheter och den mänskliga naturens svaga sidor” (JS-H 1:28). Senare i livet sa han till de heliga i Nauvoo att han ”bara var en människa, och de fick inte förvänta sig att [han] skulle vara fullkomlig ... men om de hade tålmod med

[hans] brister och med brödernas brister skulle [han] också ha tålmod med deras brister”.⁷

Joseph låtsades aldrig vara fullkomlig eller ofelbar, men han erkände Guds kraft som utövades genom honom när han handlade som profet: ”När jag talar som människa är det bara Joseph som talar. Men när Herren talar genom mig är det inte längre Joseph Smith som talar; det är Gud.”⁸

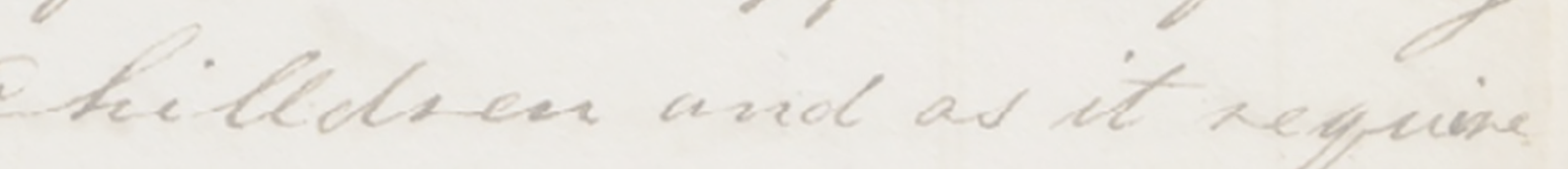
Så Joseph gjordes stark från svaghet – stark nog att ”med undantag endast av Jesus [göra] mer för människornas frälsning” (L&F 135:3) än någon annan profet i mänsklighetens historia.

Vår oföränderlige Gud gör också dig och mig starka från svaghet – om vi vänder oss till honom i tro och med hjärtats fulla avsikt, som Joseph gjorde.

father. I will go and do the
commandments for I know
commandments unto
shall prepare a way for
finish the thing which

Ett utdrag ur manuskriptet till Mormons bok som motsvarar 1 Nephi 3:7.

Bön och ödmjukhet

I enlighet med sin celestiala kemi ger Herren oss svagheter för att göra det möjligt för oss att bli starka på det enda sätt som spelar någon roll i tid och evighet – genom honom. Han säger: ”Och om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem” (Eth. 12:27).

Enligt det här skriftstället får vi svagheter så att vi kan vara ödmjuka. De som väljer att ödmjuka sig och utöva tro på honom görs starka. Vår ödmjukhet inför Herren är alltså

en nödvändig katalysator för att Guds styrka och kraft ska kunna manifesteras i våra liv.

Det finns de som tror ”sig vara visa och hörsammar inte Guds råd, ty de åsidosätter det, i tron att de själva vet bättre. Därför är deras visdom dårskap och är dem till ingen nytta” (2 Ne. 9:28). Botemedlet för den här stoltheten är att vi ”ser [oss] själva som dårar inför Gud och kommer ned i ödmjukhetens djup” (2 Ne. 9:42).

Från sin ungdom förstod Joseph att en väsentlig nyckel till att utveckla ödmjukhet är att söka vår himmelske Fader genom uppriktig bön från hjärtat. Daniel Tyler, en tidig medlem i kyrkan, mindes ett tillfälle i Kirtland när många hade vänt sig emot profeten. Broder Tyler, som var närvarande vid ett möte när profeten bad med församlingen om Herrens hjälp, beskrev upplevelsen med de här orden:

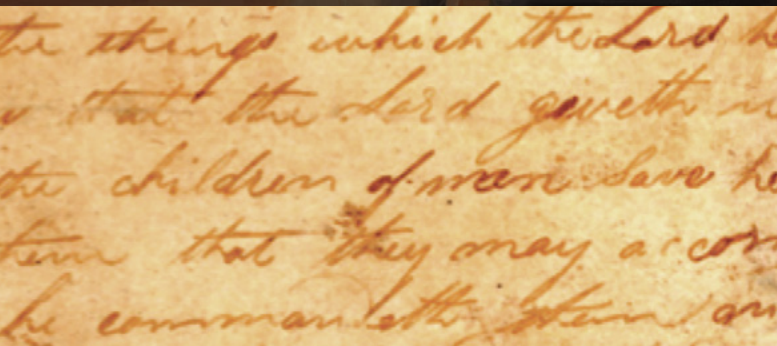
”Jag hade hört män och kvinnor be ..., men aldrig förrän då hade jag hört en man tala till sin Skapare som om han var närvarande och lyssna på samma sätt som en vänlig far lyssnar till ett plikttröget barns sorger. Vid tillfället var Joseph olärd, men den bönen, som till stor del var till förmån för de som anklagade honom för att ha gått vilse ..., tog del av himlens lärdom och vältalighet. ... Det verkade för mig som att om slöjan skulle tas bort skulle jag kunna se Herren stå framför den ödmjukaste av sina tjänare som jag någonsin hade sett.”⁹

Styrka från svaghet

När Joseph var 17 sa Moroni till honom att ”Gud hade ett verk för mig att utföra och att mitt namn skulle hållas för gott och ont bland alla nationer, släkter och tungomål, eller att man skulle tala både gott och ont om det bland alla folk” (JS-H 1:33).

Jag är säker på att vid den tiden tyckte många att ett sådant påstående var bevis på storhetsvansinne. Men i dagens värld med internet *är* denna obetydliga gosses namn känt i hela världen, och både gott och ont talas om honom.

Precis innan Joseph och Hyrum Smith gick döden till mötes i Carthage i Illinois läste Hyrum högt för Joseph och

any assistant

andra som var med dem i fängelserummet och vek sedan hörnet på den sida som innehåller följande ord:

”Och det hände sig att jag bad Herren att han skulle visa icke-judarna nåd så att de skulle kunna ha denna kärlek.

Och det hände sig att Herren sade till mig: Om de inte har denna kärlek så rör det inte dig, du har ju varit trofast. Därför skall dina kläder göras rena. Och eftersom du har insett din svaghet skall du göras så stark att du kan inta den plats som jag har berett åt dig i min Faders boningar” (Eth. 12:36–37).

Joseph Smith gjordes bokstavligen stark *från svaghet*. Delvis motiverad av sin svaghet sökte han Guds hjälp i tro, fast besluten att handla enligt hans vilja. Han vände sig till vår himmelske Fader på de här villkoren genom hela sitt liv. På grund av det upplevde han den första synen, översatte Mormons bok, mottog prästadömetts nycklar, organiserade Kristi återställda kyrka och tog Jesu Kristi evangeliums fullhet till jorden. Profeten Joseph växte i styrka. Han blev inte mäktig på ett ögonblick. Det kom till honom och kommer till dig och mig ”rad på rad, bud på bud, lite här och lite där” (L&F 128:21; se även Jes. 28:10; 2 Ne. 28:30).

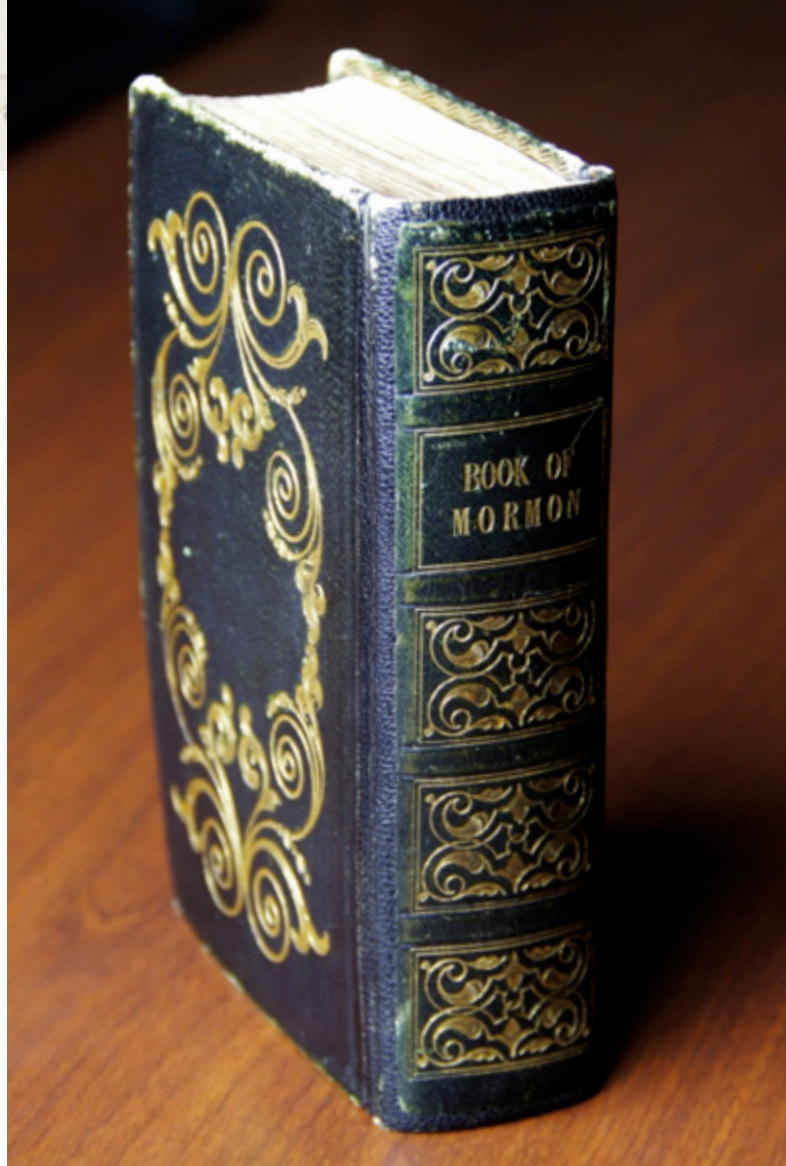
Så bli inte missmodiga. Processen att göras stark är gradvis och kräver tålamod och en fast beslutsamhet att följa Frälsaren och hålla sig till hans vilja oavsett vad som händer.

Gåvan har återvänt

William Tyndale, som översatte och publicerade Bibeln på engelska på 1500-talet, sa till en lärd man som motsatte sig att Bibeln skulle komma i vanliga människors händer: ”Om Gud låter mig leva skall jag inom några år göra så att en gosse som kör plogen vet mer om skriften än du gör.”¹⁰

I en intressant parallell 300 år senare besökte Nancy Towle, en berömd resande predikant på 1830-talet, Kirtland för att personligen observera ”mormonerna”. När hon talade med Joseph Smith och andra ledare i kyrkan kritiserade hon skarpt kyrkan.

Enligt Towles uppteckning sa Joseph ingenting förrän hon vände sig till honom och krävde att han skulle svära

Strax innan Joseph och Hyrum Smith gick döden till mötes i Carthage, Illinois, läste Hyrum högt för Joseph och andra ur sitt exemplar av Mormons bok.

på att en ängel hade visat honom var han kunde hitta guldplåtarna. Han svarade godmodigt att han aldrig någonsin svor. När hon misslyckades med att göra honom nervös började hon göra narr av honom. ”Skäms du inte över att komma med sådana påståenden?” frågade hon. ”Du som inte är mer än en okunnig plogpojke i vårt land!”

Joseph svarade lugnt: ”Gåvan har kommit tillbaka till obildade fiskare, precis som i forna tider.”¹¹

Så Tyndales ord var förutseende: En plogpojke kom att veta mer om skrifterna än troligen någon annan människa förutom Frälsaren.

Kyrkan och Jesu Kristi evangelium är sannerligen inte ett verk av *Joseph Smith*, denne plogpojke från de amerikanska nybyggartrakterna. De är snarare Jesu Kristi verk

som återställts genom profeten Joseph Smith. När Joseph tänkte tillbaka på sitt liv kan han ha känt sig i samklang med Jakobs observation att "ändå visar Herren Gud oss vår svaghet för att vi skall kunna veta att det är genom hans nåd och stora nedlåtelse mot människobarnen som vi har förmåga att göra detta" (Jak. 4:7).

Jag vet att Joseph Smith var och är en Guds profet som gjordes stark från svaghet. Brigham Young (1801–1877) sa: "Jag skulle vilja ropa halleluja hela tiden då jag tänker på att jag har känt [profeten] Joseph Smith."¹² Även om jag inte har haft det privilegiet i dödligheten tröstas jag av det poetiska löftet att "Joseph skall än av all världen bli känd"¹³. Jag är djupt tacksam för profeten och hans ödmjukhet inför Gud, som gjorde honom stark. Jag blir uppmuntrad av historien och av läran att Herren ger var och en av oss styrka från svaghet om vi också ödmjukar oss inför honom och utövar tro på honom, fast beslutna att göra hans vilja. ■

Från ett tal, "Out of Weakness He Shall Be Made Strong" som hölls vid den 70:e årliga minnesandakten för Joseph Smith i Logan, Utah, USA, den 10 februari 2013.

JOSEPHS SNABBA INHÄMTANDE AV KUNSKAP OCH MOGNAD

"Utmärkande för profeten Josephs hela verksamhetstid var hans relativt låga ålder, hans ringa formella utbildning och hans förmåga att otroligt snabbt tillägna sig kunskap och mognad. Han var 14 år när han fick den första synen och 17 vid ängeln Moronis första

SLUTNOTER

1. Jag vill tacka mina kollegor, speciellt Richard E. Turley jr och Jed Woodworth vid kyrkans historiska avdelning för deras genomtänkta synpunkter.
2. Joseph Smith, i *The Joseph Smith Papers, Histories, Volume 1: 1832–1844*, red. Karen Lynn Davidson m. fl. (2012), s. 11.
3. Joseph Smith, "Brev till William W. Phelps, 27 november 1832", s. 4, josephsmithpapers.org.
4. Emma Smith, i "Last Testimony of Sister Emma", *Saints' Herald*, 1 okt. 1879, s. 290; stavning standardiserad; se även Russell M. Nelson, "A Treasured Testament", *Ensign*, juli 1993, s. 62–63.
5. Joseph Smith, i *The Joseph Smith Papers, Journals, Volume 1: 1832–1839*, red. av Dean C. Jessee m. fl., (2008), s. 9.
6. Gällande "Coriantumr" och stavningen av egennamn, se Royal Skousen, i *Book of Mormon Authorship Revisited: The Evidence for Ancient Origins*, red. Noel B. Reynolds (1997), s. 61–93. Med hjälp av bevis från originalmanuskriptet visar Skousen att namnen var rätt stavade första gången de nämndes i texten. Efterföljande gånger kan de vara felstavade, vilket tyder på att Joseph Smith stavade namnen första gången men sedan litade på att skrivaren skulle komma ihåg hur namnen skulle stavas.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 516.
8. Edward Stevenson, i *They Knew the Prophet* (1974), s. 87, sammanst. av Hyrum L. Andrus och Helen Mae Andrus.
9. Daniel Tyler, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15 feb. 1892, s. 127; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 127.
10. William Tyndale, i S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale—Martyr, Father of the English Bible* (2004), s. 47.
11. *Vicissitudes Illustrated, in the Experience of Nancy Towle, in Europe and America* (1833), s. 156, 157.
12. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 343.
13. "Pris åt den man", *Psalmer*, nr 16.

besök. Han var 21 när han fick guldplåtarna, och bara 23 när han avslutade Mormons bok (på mindre än 60 arbetsdagar). Över hälften av uppenbarelserna i vår Läran och förbunden gavs genom profeten när denne var 25 år eller yngre. Han var 26 när första presidentskapet organiserades och 30 när templet i Kirtland invigdes."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Joseph, människan och profeten", *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 72.

Vi kan bättra oss, del 2:

Finn din plats i Jesu Kristi kyrka

Låt inte andra hindra dig från att njuta av de välsignelser som kommer av medlemskap i Kristi kyrka.

Betsy VanDenBerghe

Redaktörens anmärkning: Hur stark vår tro på Jesu Kristi evangelium än är, kan det vara svårt att fortsätta vara trofast om vi inte känner att vi passar in. Kyrkans ledare har nyligen talat om den här utmaningen i en serie videor med titeln Enighet i mångfald. I septembernumret 2017 undersökte vi vårt ansvar att välkomna andra i artikeln "Vi kan bättra oss: Välkomna andra in i fällan". Den här artikeln, del 2, tar en titt på hur vi kan ta ansvar för vår egen tro oavsett om vi känner oss hemma eller inte.

Efter att inte ha varit i kyrkan på åtta år fick Paulo (alla namn har ändrats) ett telefonsamtal från sin biskop i Brasilien som undrade hur han mädde. Paulo hade längtat efter att komma tillbaka, men flera problem höll honom från att vara helt aktiv. Hur skulle han kunna undvika

att jämföra sig själv, fortfarande ensamstående, med de som är gifta och har barn? Skulle han få några vänner i kyrkan efter en så lång frånvaro, och vad skulle de tycka om honom om han gjorde det? Skulle han fortfarande kunna känna Anden på samma sätt som under sin omvändelse och sin mission, och skulle han ha tillräcklig tro för att tacka ja till kallelser?

En månad efter telefonsamtalet såg Paulo president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ge ett konferenstal som hette "Kom och förena er med oss"¹. "Det talet gjorde stort intryck" minns han, och inom ett par veckor satt han darrande i sin bil på parkeringsplatsen vid kapellet och höll en tyst bön om styrka att kunna kliva ur bilen och gå in i byggnaden.

"Allt var inte perfekt", minns han om sitt första år tillbaka i kyrkan. Det var inte lätt att passa in. Men en känsla av band till Frälsaren och en stark önskan om att få en tempelrekommendation hjälpte honom övervinna sin osäkerhet. Han började läsa skrifterna och be igen. "Om du inte ger upp får du styrka och kan känna hur Herren välsignar dig", råder han dem som kämpar med att känna sig hemma. "Jag har ett vittnesbörd om att det här är Kristi kyrka, men det är i honom du finner en riktig känsla av tillhörighet."

Paulos berättelse pekar på flera punkter som kyrkans ledare beskriver i videoserien *Enighet i mångfald*. Deras budskap erbjuder hopp och råd till de som inte känner sig hemma. Ibland känner vi oss ensamma även i kyrkan, men som de här ledarna och medlemmarna påpekar finns det saker vi kan göra för att klara av utmaningar som att bli utstötta eller illa behandlade av andra. Vi kan undvika att jämföra, gå framåt trots osäkerhet, veta att det alltid är möjligt att komma tillbaka och, framför allt, lita på Frälsaren.

Undvik att jämföra: Vi blir alla välsignade till slut

"När du börjar jämföra dig med andra leder det antingen till modfällighet eller till högmod. ... Välsignelser kommer på kort sikt. Välsignelser kommer på lång sikt. Jag tror att ibland väntar välsignelser på oss efter att vi gått genom slöjan. ... I slutändan kan vi vara förvissade om att löftet om evigt liv gäller alla."

– Äldste Gary E. Stevenson i de tolv apostlarnas kvorum

Rochelle flyttade till en enkel tvåvåningslägenhet i ett välbärgat område i västra Förenta staterna efter att ha bott i ett härbärge för hemlösa. Hon var skild och hade flera barn, så hon hade två jobb, ibland tre, för att ha råd med mat och hyra. Och hon hade varit mindre aktiv från och till sedan sin omvändelse.

”Fastän nästan alla i min nya församling verkade ha det bättre ställt än jag”, säger hon, ”pratade de med mig och accepterade min klädstil. Alla brydde sig verkligen om mig.”

Fastän Rochelle hade det svårt ekonomiskt kände hon aldrig någon illvilja gentemot andra för deras förmånliga omständigheter. ”Jag vill förstås ha större stabilitet, men jag tittade aldrig på mina grannars hus och kände att Gud hade lämnat mig utanför”, minns hon. ”Jag kände att han gick bredvid mig, även när jag hade gjort dumdristiga val.”

Fastän Rochelles arbetsschema ibland har varit en utmaning, hjälpte församlingsledare och vänner henne så att hon så småningom kunde uppfylla sin längtan att komma till templet. ”De regelbundna besöken i templet hjälper mig att vara tacksam för hur långt jag har kommit”, säger hon. Jag bekymrar mig inte över att andra kanske ligger före mig.

Rochelle erkänner att hon och hennes döttrar kämpar och att de ”inte är en perfekt medlemsfamilj”. Men hon inser också att ”alla har problem och att ingen familj egentligen är

perfekt”, ett perspektiv som hjälper henne att inte titta snett på andra utan att fokusera på sin relation till Gud.

”Mina döttrar kan se vilken skillnad evangeliet har gjort i mitt liv”, säger hon. ”Jag kan också känna skillnaden, och jag är tillräckligt upptagen med arbetet, familjen och kyrkan att jag inte har tid för jämförelser. Jag är bara glad att vara på rätt väg.”

Var stark: Kristus kan omvandla dig

”Den här personen bredvid mig som ignorerar mig eller till och med vill flytta på sig ... förändrar inte verkligheten av vad Kristus känner för mig och mina möjligheter i Kristus. ... Varje individ behöver vara fast besluten att de ska ha en plats i Guds rike [och i] Kristi kropp, och andra som är tanklösa eller oförsiktiga eller något ännu värre kan inte förhindra det.”

– Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum

När Matthew växte upp tillhörde han små grenar i kyrkan. Han och hans fru, en omvänd från Ukraina, var vana vid flera kallelser och totalt engagemang i internationella sista dagars heliga grupper, men sedan flyttade de till Förenta staterna. Stora församlingar och andra kulturella förväntningar gjorde att de kände att de ”inte behövdes och var på glid”, minns han. ”Vi verkade inte passa in. Vi kände oss ignorerade, blev inte upplyfta och fick inte kontakt på söndagarna.”

Matthew och hans fru hade flyttat till en ny stad och såg fram emot ett besök från en lokal prästadömsledare. Måttet var rågat när hans besök visade sig handla om att be dem ha bättre koll på sitt livliga lilla barn under sakramentsmötet. Matthew var djupt sårad och funderade på att aldrig återvända till det lokala möteshuset. ”Det som hindrade mig från att göra på det viset”, förklarar han, ”var mitt vittnesbörd om att det här är Herrens kyrka och att Frälsaren vill att jag ska vara där. Mitt deltagande i evangeliet har konsekvenser som går bortom alla sårade känslor eller personliga möten jag någonsin kan ha i det här livet.”

Vissa situationer i kyrkan kan göra att vi känner oss ensamma, marginaliserade och som att vi inte behövs, och det här fenomenet gäller inte bara sista dagars heliga. Den katolske författaren David Mills beskriver den utmaning som

kyrkobesökare står inför när de umgås med människor som är ”rikare eller fattigare, har mer eller mindre utbildning än de själva. De kan tillhöra en annan ras eller etnisk grupp eller åldersgrupp än man själv.” Vi kanske aldrig hade valt någon av dem som en del av våra olika sociala nätverk, förklarar han. Men religiös hängivenhet innebär att vi umgås med människor vi inte har valt själva och ”ger oss en av de få kvarvarande miljöerna som är mer som ett samhälle än ett nätverk ... Man måste lära sig älska de här människorna, eller åtminstone bete sig kärleksfullt, när man egentligen inte vill det.”² Det enda sättet att klara av utmaningen är vanligtvis att lita på Gud när man inte kan blocka eller avfölja människor i sitt religiösa samhälle.

Matthew fann att tillit till det gudomliga var helt nödvändig för att hålla sig aktiv i kyrkan. ”Ibland har mitt vittnesbörd om Kristus varit det enda som har fått mig att fortsätta”, förklarar han. ”Evangeliet är större än någon av oss. Kristus ser det vi inte kan se, vet vad vi kan bli, och har plats för alla.”

Jasmin, en medlem som bor i södra Förenta staterna, erkänner att ”jag hade svårt att samsas med en syster i min församling som verkade lägga sig i mitt liv för mycket, och jag lät det driva bort mig”. Men när oro för hennes lille pojke började väga tyngre än osäkerheten över hur det

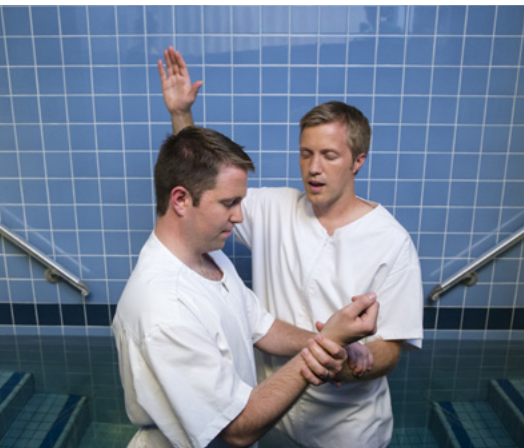
skulle vara att komma tillbaka visste Jasmin att det var dags att ”inte låta andras åsikter om mig vända mig bort från Kristus – oavsett om jag kände att någon i församlingen såg ner på mig eller inte”.

Hon samlade tillräckligt med mod för att ta sig ut i ett hemskt oväder en söndag. Hennes lilla familj kände sig snart omfamnad av vänner som kunde hjälpa dem växa i Jesu Kristi kyrka. ”Jag ångrar att jag lämnade kyrkan”, säger hon. ”Men jag är tacksam för att jag inte gav upp och för att jag stretade framåt, för evangeliet handlar inte om andra – eller ens om mig – det handlar om min Frälsare.”

Ta ett steg in i mörkret: Ljuset följer efter

”Den naturliga mannen och den naturliga kvinnan säger: Jag tar inte det här steget in i mörkret förrän ljuset flyttar sig så att jag kan se vart jag går. Kravet är att vi tar steget i förväntan om att när vår fot når golvet flyttar sig ljuset.”
– Äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kворum

Ibland kan det vara svårt för nya medlemmar att hålla sig fast rotade i evangeliet när de inte vet säkert vad framtiden bär med sig. För Mei-Hsin, en hemmafru i Taiwan, innebar den här aspekten av tro evangeliets uppmaning att föda barn till världen. Det var en utmaning, eftersom ”många i min kultur har ett enda barn, eller har ett husdjur istället”,

säger hon. Varje graviditet har krävt att hon har haft tro nog till att ta ett steg ut i det okända och att strunta i ibland intensiv kritik från släktingar och kulturen som helhet.

Att röra sig framåt innebär ofta att ta ett steg ut i det okända, och det kan vara skrämmande för de som är nya i tron. Det kräver att de utvecklar tro på att Herren hjälper dem längs vägen. Äldste Bednar försäkrar att obehag och osäkerhet är en normal del av processen när vi lär oss och växer, men ibland kan våra steg ut i det okända – oavsett om de handlar om att bilda familj eller att återvända till full aktivitet i kyrkan – vara särskilt skrämmande eftersom vittnesbördet kommer efter att vår tro har prövats (se Eth. 12:6). Mei-Hsin och hennes man fick ett sådant vittnesbörd efter att ha bildat familj. ”Vi är lyckliga och så tacksamma för våra barn”, säger hon. ”Vi har lärt oss att leva sparsamt, att hjälpa och att älska varandra. Jag är tacksam för att vi satte dem till världen.”

Ofta är de första stegen svårast. ”Första gången vi [kliver in i mörkret]”, säger äldste Bednar, ”känner vi inte tvivel utan lite osäkerhet, kanske till och med lite ängslan, och det är helt normalt.” Även om processen när vi rör oss framåt inte kan vara helt smidig (”inte en perfekt cykel som aldrig blir avbruten”, förklarar han) kan vi växa gradvis ”rad på rad” medan vår tro växer stegvis.

Det krävs övning för att kunna röra sig framåt, säger Lazare från Georgien, en omvänd broder i det land som gränsar mot både Ryssland och Europa. Hans första steg var att lära sig lita på sina sista dagars heliga vänner, och att sedan ta emot en prästadömsvälsignelse. ”Sen kunde jag gå framåt med missionärslektionerna”, förklarar han. När Lazares tro på Jesus Kristus ökade ”tog jag det stora steget att låta döpa mig fast jag inte var 100 procent säker. Men Herren gav mig mod i varje fas, och jag är så tacksam nu att jag gjorde det.”

Ge inte upp

”Människor som tror de har syndat för mycket eller gått för långt eller varit borta för länge och inte verkar kunna komma tillbaka in i kretsen: Jag förkunnar att ingen kan falla längre ner än Kristi ljus lyser. Det är omöjligt.”
– Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum

När Brian växte upp i en hängiven sista dagars heliga familj i Utah i USA, kände han att kyrkan inte var något för honom. ”Jag tyckte om fantasy-spel, filmer och rockmusik”, säger han, ”inte scouterna, skrifterna, seminariet eller sport.” Så fort han kunde flytta hemifrån flyttade han till en lägenhet och ”öppnade mig för världen, inklusive sex och

droger”. Efter en längre period av vad Brian kallar ”utsvävande leverne och experimenterande” fick han ekonomiska problem och hans föräldrar lät honom flytta in hos dem igen, men han kom inte tillbaka till kyrkan.

När han fick en lillasyster började Brian omvärdera sina åsikter. När han höll henne i famnen för första gången, minns han, ”visste jag att hon inte bara var ett djur”. Med viss oro närvarade han vid hennes välsignelse, och när sakramentet kom till honom ”skickade jag det vidare utan att ta det, men en del av mig kände andlig hunger efter det”.

För att försöka få rätsida på sina blandade känslor började Brian föra dagbok. ”Jag satt uppe och skrev om mitt andliga dilemma sent en kväll”, säger han, ”och hade min första andliga upplevelse, men inte av den goda sidan.” Han kände hur en ond, hatfull och vredgad kraft försökte ta över hans själ. ”Efter det”, förklarar han, ”visste jag att jag behövde Herren.” Men eftersom Brian hade gått så långt bort undrade han: ”Kunde jag vara värdig hans hjälp och beskydd?” Han undrade också om han någonsin kunde ta sakramentet igen.

Vägen tillbaka var svår. Det var inte lätt att sluta med cigaretter, det krävdes mod att bekänna för biskopen, och det var svårt att vända sig bort från gamla vänner och aktiviteter. Hans familj, flickvän och biskop stöttade honom, men Brian insåg att hans största källa till styrka var Jesus Kristus.

”Jag fann att Herren var angelägen om att hjälpa mig”, minns han. ”Nya möjligheter öppnades och kunde ersätta mina gamla sysselsättningar. Ju mer jag ansträngde mig att leva efter evangeliet, desto tydligare blev min stig.” När Brian litade på Herren och upptäckte hans vilja att förlåta och hela fick sakramentet större mening för honom och hjälpte honom att komma närmare Frälsaren. ”Även om jag hade ätit brödet och druckit vattnet i kyrkan hundratals gånger som barn, kunde jag till slut ta del av sakramentet för vad jag tyckte kändes som första gången.”

Ingen kan ersätta dig

Vi kliver ur bilen och går in i kyrkan, vi räcker ut en hand till andra medlemmar, vi kommer över situationer där vi har sårats, vi lever efter evangeliet utan visshet om vad

framtiden bär med sig, och vi bekänner våra synder – vi går alla på svåra och osäkra stigar på vår väg till livets träd (se 1 Ne. 8).

Vår personliga hängivenhet mot Frälsaren är helt nödvändig för att vi ska komma fram i säkerhet. Även om uppmuntran, kärlek och acceptans från andra medlemmar och ledare i kyrkan är viktiga, kan var och en av oss stå inför tillfällen när vi måste vara villiga att följa Frälsaren, även om vi känner att vi gör det ensamma.

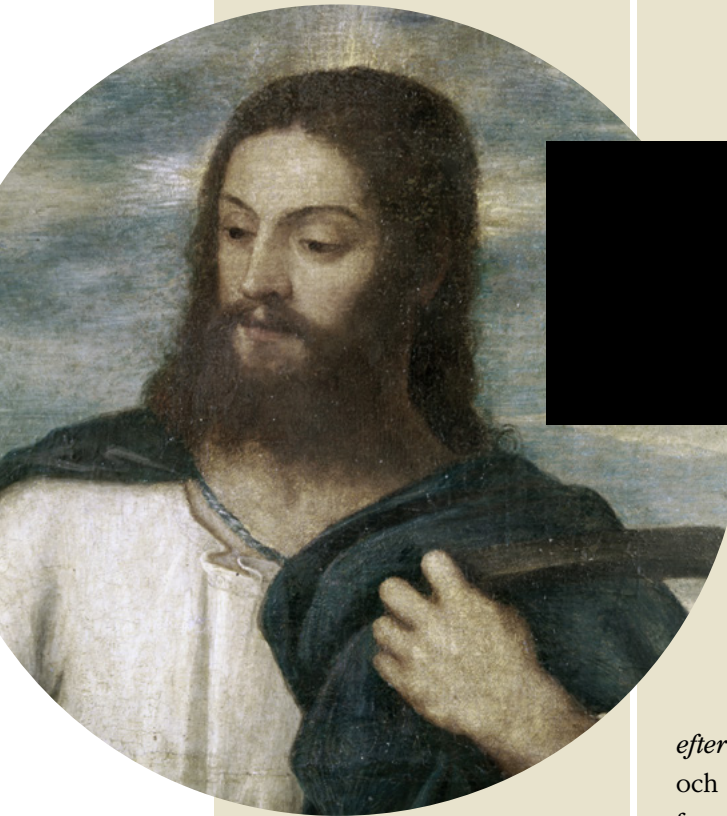
Ta din plats i Jesu Kristi kyrka Jämför inte, låt Kristus omvandla dig, ta steg i tro som blir belönade, och vet att det aldrig är för sent att komma tillbaka. ”Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv” (2 Ne. 31:20). ■

Författaren bor i Utah, USA.

SLUTNOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Kom och förena er med oss”, *Liahona*, nov. 2013, s. 21.
2. David Mills, ”Go to Church, Meet Annoying People”, 1 feb. 2017, aleteia.org/2017/02/01/go-to-church-meet-annoying-people.

Jesu Kristi evangelium

EN TILLFLYKT OCH ETT SKYDD

Getulio Walter Jagher e Silva
Seminarier och institut

Herren vill skydda sitt folk. Under en tid då kyrkan förföljdes svårt påpekade han vikten av att samlas i Sion "till försvar och tillflykt undan stormen" (L&F 115:6; kursivering tillagd).

Den här tillflykten och det här skyddet hittar vi när vi lever efter Jesu Kristi evangelium och "utforskar dessa bud" (se L&F 1:37). Låt oss därför undersöka några principer i Läran och förbunden som, *om vi förstår och lever*

efter dem, ger oss skydd och blir en tillflykt undan de frestelser, den ondska och de andra faror som vi står inför idag.

Vi är beskyddade när vi söker den Helige Anden

Om vi har den Helige Anden med oss kan den vara en tillflykt och ett skydd från världen. Herren lovade Oliver Cowdery att om han "använde" uppenbarelsens gåva, skulle den "befria dig ur dina fienders händer, ty om det inte vore så, skulle de döda dig och föra din själ till undergång" (L&F 8:4). Lagg märke till att genom Andens röst kunde Oliver Cowdery beskyddas från död och från synd.

När vi tar emot sanningen genom den Helige Andens kraft skyddas vi också mot människors läror och Satans lögner och bedrägerier. Herren lovade att "de som är visa och har tagit emot sanningen samt *tagit den Helige Anden till sin vägledare* och inte har låtit sig bedragas – sannerligen säger jag er: De skall inte huggas ned och kastas i elden, utan de skall uthärda den dagen" (L&F 45:57; kursivering tillagd). Den helige Andens kraft skriver sanningen i våra hjärtan och skyddar oss från att bli bedragna.

Men livet blir inte fritt från prövningar för att vi lyssnar till Andens maningar. Kapitel

122 i Läran och Förbunden visar att även när vi är värdiga kan vi ställas inför sorger och utmaningar. Med Guds perspektiv och visdom, han som "vet allt detta" (L&F 127:2), "ska allt detta ... ge oss erfarenhet och tjäna oss till godo" (se L&F 122:7).

Vi är beskyddade när vi följer levande profeter

När kyrkan organiserades befallde Herren sina heliga att lyssna till profeten.

"Därför skall du ... ge akt på alla hans ord och befallningar som han skall ge dig så som han tar emot dem och vandrar i all helighet inför mig,

ty hans [kyrkans presidents] ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålamod och tro.

Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er, ja, och Herren Gud skall skingra mörkrets makter framför er och låta himlarna skälva för er skull och sitt namns förhållande" (L&F 21:4–6).

Herren säger oss i Läran

och förbunden att "de som inte vill höra Herrens röst, inte heller hans tjänares röst, inte heller ge akt på *profeternas och apostlarnas ord*, skall avskäras från folket" (L&F 1:14; kursivering tillagd).

När vi lyssnar till och lever efter de levande profeternas lärdomar får vi skydd och trygghet, för de talar om dagens problem och berättar vad vi behöver göra för att övervinna de här utmaningarna. Vilken underbar välsignelse det är att ha Herrens levande orakel.

I Läran och förbunden 101:43-62 använder Herren sig av en liknelse om en olivgård för att visa hur viktigt det är att lyssna till en levande profet. I liknelsen jämförs profeten med en väktare på ett torn. I forna tider byggde folk torn där en väktare kunde se bortom staden och varna folket när fienden kom.

Liknelse börjar: "Bygg ett torn, så att någon kan se ut över landet runtomkring och *vara en väktare på tornet*, så att mina olivträd inte bryts ned när fienden kommer för

Undervisningen i Läran och förbunden kan skydda oss från de svårigheter vi ställs inför när vi förbereder oss inför Frälsarens andra ankomst.

att plundra och ta för sig av min vingårds frukt” (vers 45; kursivering tillagd).

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum undervisade om det skydd och de välsignelser som kommer av att man följer en levande profets råd: ”Det är ingen liten sak, mina bröder och systrar, att ha en Guds profet mitt ibland oss. ... När vi hör Herrens råd uttalas genom kyrkans presidents ord, bör vi reagera positivt och omedelbart. Historien har visat att det innebär trygghet,

frid, framgång och lycka att ta emot profetiska råd.”¹

Det andliga skydd som kommer av att lyssna till profeterna är viktigare än det fysiska skyddet. Det behövs verkligen, för ”Satan har försökt bedra er för att få er på fall” (L&F 50:3). Om vi lyssnar till profeterna skyddas vi från världens filosofier och ”människors utstuderade list varmed de ligger på lur för att bedra” (L&F 123:12).

Vi är beskyddade när vi är trogna i äktenskapet

Herren lovar att det nya och eviga äktenskapsförbundet verkligen kan vara evigt (se L&F 132:19). Den här frälsningens lära är en tillflykt från de falska läror om relationer som plågar vår värld. Även om många världsliga röster hävdar att äktenskapet är gammaldags, opraktiskt eller onödigt säger Herrens röst: ”Den som förbjuder äktenskapet ... är [inte] ordinerad av Gud, ty äktenskapet är instiftat av Gud för människan” (L&F 49:15).

Herren lär oss hur vi ska skydda våra äktenskap: ”Du skall älska din hustru av hela ditt hjärta och skall hålla dig till henne och ingen annan” (L&F 42:22).

President Spencer W. Kimball (1895–1985), förklarade det här budets allomfattande natur:

”När Herren säger av *hela* ditt hjärta, ger det inte utrymme för något delande eller något berövande. Omskrivet för kvinnan: ’Du skall älska din make av *hela* ditt hjärta och skall hålla dig till honom och ingen annan.’

Orden *ingen annan* utesluter alla och allting. Maken eller maken blir sålunda det viktigaste i mannens eller hustruns liv och varken umgängesliv eller yrkesverksamhet eller det politiska livet eller annat intresse eller person eller angelägenhet får någonsin komma före maken eller maken.”²

Det vi ser påverkar oss starkt på gott och ont. Jag tror det är därför Herren har varnat oss i följande vers: ”Den som *ser* på en kvinna

med begär efter henne skall förneka tron och skall inte ha Anden, och om han inte omvänder sig skall han drivas ut” (L&F 42:23; kursivering tillagd).

Våra ögon och våra hjärtan bör enbart vara riktade mot vår äkta hälft och mot Herren om vi ska kunna skyddas från fiendens anfall. Vi får inte låta vår blick vandra eller åtrå någon annan än vår äkta hälft. Vi behöver låsa våra hjärtan och sinnen för att vara skyddade från den frestelsen. Det här är Herrens recept för framgång i äktenskapet.

Vi är beskyddade när vi går på mission

Vi har många tillfällen att tjäna i kyrkan, och Herren ”gläds över att ära dem som tjänar [honom]” (L&F 76:5). Läran och förbunden undervisar om stora principer när det gäller att gå ut på mission.

Herren lovar att ”den som går ut och predikar detta evangelium om riket, och inte underlåter att fortsätta

vara trofast i allt, skall inte förtrötts i sitt sinne, inte heller förmörkas, inte heller i sin kropp, sina lemmar eller leder. Och inte ett hårstrå på hans huvud skall falla till marken obemärkt. Och de skall inte hungra, inte heller törsta” (L&F 84:80). Lägg märke till att Herren inte tar bort våra utmaningar, men lovar att vi ska vara i hans gudomliga vård.

Han tillade: ”Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er” (L&F 84:88). Om vi tjänar honom ”skall [det] ske att kraft skall vila över dig. Du skall ha stor tro, och jag skall vara med dig och gå framför ditt ansikte” (L&F 39:12). De som tjänar som missionärer med hela sina hjärtan har löftet att de ska ”välsignas både andligen och timligen” (L&F 14:11).

Herren sträcker även ut det här skyddet till deras familjer som tjänar: ”Jag, Herren, [ger] dem det löftet att jag skall dra försorg om deras familjer, och

en vid dörr skall härefter öppnas för dem” (L&F 118:3).

Och trofasta missionärer har löftet att ”dina synder skall bli dig förlåtna och många kärvar skall lastas på din rygg” (L&F 31:5). Den här välsignelsen är ett skydd för våra själar.

Vi är beskyddade när vi lever efter tiondelagen

I Läran och förbunden finner vi följande undervisning om tionde: ”Se, nu heter det i dag ända till Människosonens ankomst, och detta är sannerligen en dag för offer, och en dag då mitt folk skall betala tionde” (L&F 64:23).

Jag vill påstå att tiondelagen står i motsats till matematiken eftersom 90 är mer än 100. När vi ger Herren 10 procent av vår inkomst lovar han att ”öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått” (Mal. 3:10; se även 3 Ne. 24:10).

Vi kan utvärdera hur stark vår tro är genom att se till vår attityd gentemot tiondelagen. Tiondebetalning är inte en

**Som väktare på ett torn
kan profeter se långt bort
och varna folket när fiender
kommer.**

fråga om pengar; det är en fråga om tro.

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, lär oss: ”Om vi beslutar oss idag för att betala ett fullt tionde och när vi oavbrutet strävar att lyda, stärks vår tro och med tiden blir vi ödmjuka i hjärtat. Det är den hjärtats förändring genom Jesu Kristi försoning, utöver givandet av pengar eller ägodelar, som gör det möjligt för Herren att lova dem som betalar fullt tionde beskydd i de sista dagarna [se L&F 64:23]. Vi kan lita på att vi kommer att välsignas med beskydd om vi beslutar oss nu för att betala ett fullt tionde och sedan oavbrutet gör det.”³

Vi är beskyddade när vi lever efter Visdomsordet

Vi lever i en tid när vår hälsa kan hotas av många farliga ämnen. Herren, som vet vad vi står inför, lärde profeten Joseph Smith år 1833: ”Som följd av den ondska och de onda avsikter som finns och kommer att finnas i ränkfulla

människors hjärtan i de sista dagarna, har jag varnat er, och förvarnar jag er, genom att ge er detta visdomsord” (L&F 89:4).

De som följer Herrens hälsolag har fått löftet att de ”skall få hälsa i naveln och märg i benen [fysisk hälsa] och skall finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter [intellektuella och andliga välsignelser], och skall springa och inte bli trötta och skall gå och inte bli matta [fysisk hälsa]”.

Och Herren lovar skydd till dem som lyder den här lagen: ”Och jag, Herren, ger dem ett löfte att mordängeln skall gå förbi dem som han gick förbi Israels barn, och inte dräpa dem” (L&F 89:18–21).

Det här löftet innebär inte att vi inte kommer att dö, eftersom döden är den del av den eviga planen. Men ”mordängeln, han som kommer för att bestraffa de orättfärdiga för deras synder, som han i gamla tider plågade de korrupta egyptierna i deras ondska [se 2 Mos. 12:23, 29], ska gå förbi de heliga”.⁴

Vi är beskyddade när vi står på heliga platser

Herren befäller oss om och om igen att ”stå på heliga platser” (se L&F 45:32; 87:8; 101:22). Våra tempel är säkerligen heliga platser. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) lärde:

”Om vi inser vad vi gör då, blir vår begåvning ett skydd för oss under hela livet – ett skydd som endast den som kommer till templet har.

Jag har hört min far [president Joseph F. Smith] säga att i prövningens stund, i frestelsens stund, brukade han tänka på de löften han gett, de förbund han slutit i Herrens hus, och de var ett skydd för honom.”⁵

Våra tempel, såväl som kyrkans kapell och klassrum samt våra hem är invigda, heliga platser. De här platserna är heliga om de människor som bor i dem är renhjärtade och lever efter Guds bud. När vi håller buden får vi åtnjuta den Helige Andens sällskap, vägledning och tröst. Om han kan vara vårt ständiga

sällskap, står vi säkerligen på heliga platser.

Sammanfattning

Vi har sett i Läran och förbunden att Jesu Kristi evangelium ger oss olika sorters beskydd när vi söker att lära oss och efterleva de här principerna. Vi kan fråga oss var vi kan finna det här beskyddet.

Herren visade sin kärlek och nåd till de heliga och lovade att han ska vara med oss: ”Var vid gott mod, små barn, ty jag är mitt ibland er och jag har inte övergivit er” (L&F 61:36). ”Se, och lyssna, o ni min kyrkas äldster, säger Herren er Gud, ja, Jesus Kristus er förespråkare, som känner människornas svaghet och vet hur han skall hjälpa dem som frestas” (Läran och förbunden 62:1).

När vi tillämpar försörningen och Jesu Kristi lärdomar i våra liv kan vi få det beskydd och den tillflykt som ger oss styrkan att lätta våra bördor, övervinna våra synder och svårigheter, och göra oss till heliga. ■

Författaren bor i Curitiba, Brasilien

SLUTNOTER

1. M. Russell Ballard, ”Hans ord skolen I taga emot”, *Liahona*, jul 2001, s. 80.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* (2006), s. 201.
3. Henry B. Eyring, ”Andlig förberedelse: Börja tidigt och var ihärdig”, *Liahona*, nov. 2005, s. 40.
4. J. Reuben Clark jr i Conference Report, okt. 1940, 17; se även *Doctrine and Covenants Student Manual* (Kyrkans utbildningsverksamhet, studievägledning, 2001), s. 211.
5. Joseph Fielding Smith, ”The Pearl of Great Price”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1930, s. 103; se även *Doctrine and Covenants Student Manual*, s. 259.

DELA FRÄLSARENS KÄRLEK VID JULTIDEN

Jag var förväntansfull inför att delta i kyrkans julinitiativ 2016, "Ett ljus för världen". Jag såg fram emot att fullgöra de dagliga utmaningarna, speciellt den för dag fem: "Jesus hjälpte de sjuka, och det kan du också göra."

Den dagen gick jag från arbetet genom den grå staden och tänkte hälsa på mina morföräldrar. Det kändes jättebra. Det var jul, och världen var vacker. En insamlingsklocka ringde genom luften. När jag närmade mig spårvagnsplattformen dränktes klockans ljud av en hemlös kvinna som skällde på den som ringde i klockan.

"Du är en bluff!" skrek hon. "Jag är hungrig, jag fryser, och du roffar åt dig allt! Du är en bluff!"

De flesta ignorerade henne, och personen som ringde i klockan fortsatte att göra det. Jag satte på mig hörlurarna, men jag kunde fortfarande höra kvinnan skrika: "Du är en bluff! Jag är hungrig. Jag fryser."

Jag kom ihåg att jag hade en 20-dollarsedel i fickan. Jag funderade på att ge den till kvinnan. "Nej", tänkte jag. "Om jag ska ge den till någon, ska jag ge den till någon som är trevlig." Sedan påminde Anden mig om utmaningen och om vem jag försökte likna. Jesus var kungarnas Kung, men

Jag gick emot kvinnan. Hon skrek inte längre, men tårar rann ner för hennes kinder.

han betjänade den lägsta av de låga. Jag visste vad jag behövde göra.

Jag gick emot kvinnan. Hon skrek inte längre, men hon blundade och tårar rann ner för hennes kinder. Jag tog fram 20-dollarsedeln och gav den till henne.

"Jobbig dag?" frågade jag.

Hon såg upp på mig. "Ja", sa hon.

"Jag är ledsen", sa jag. Jag lade armarna om henne och hon grät mot min axel tills spårvagnen kom.

"Tack", sa kvinnan när vi sa adjö. "Och inte bara för pengarna. Tack för kramen. Jag behövde en kram."

Jag hade inte planerat att krama en främling på gatan, men jag vet att det är något Jesus skulle ha gjort. Jag är tacksam för att Herren gav mig möjligheten att tjäna så som han skulle ha gjort. Jesus hjälpte de sjuka, fattiga och behövande. Det kan jag också göra. ■

Jordan Wright, Utah, USA

Mitt namn stod på två stora lådor, men det fanns ingen avsändaradress.

JULKLAPPAR TILL MIG?

Jag tjänade i Kalifornienmissionen Sacramento under julen 2003. Min kamrat och de två andra systermissionärerna vi delade lägenhet med började få julklappar och brev från sina släktingar och vänner. Jag visste att det inte skulle bli likadant för mig.

Min familj i Argentina hade få tillgångar, och deras brev blev vanligtvis två till tre månader försenade. Jag var långt borta från min familj, men jag gladdes åt att kunna ägna julen åt att tjäna Jesus Kristus.

På julafton gjorde vi oss i ordning för att lägga oss när en av systerarna berättade att någon hade lämnat några paket med mitt namn på vid ytterdörren.

"Till mig? Det är inte möjligt!" sa jag förvånat.

Mitt namn stod på två stora lådor, men det fanns ingen avsändaradress. Jag var glad, och de andra systrarna gladdes å mina vägnar. Jag öppnade paketen, som var fulla av presenter, godsaker, barns teckningar och andra saker! Jag kunde inte hålla tillbaka tårarna.

"Vem kan ha skickat de här paketen?" undrade jag. Ingen av oss visste vem, men vi gladdes alla åt generositeten.

Flera dagar efter jul visste jag fortfarande inte vem som hade skickat paketen. Så jag ringde missionskontoret och frågade sekreteraren om hon kunde berätta för mig vad den

mystiska avsändaren hette. Hon sa att medlemmar i en församling som ville vara anonyma hade bestämt sig för att skicka paket med julgodis till mig. Jag ska alltid vara tacksam för församlingens generositet som gav mig så mycket kärlek den julaftonen och för det stöd jag fick under min mission.

Jag lärde mig att varje medlem i kyrkan kan få missionärerna – även om de är långt hemifrån – att känna sig hemma genom uppmuntran och tjänande. Det var en av de bästa jularna i mitt liv. Jag tjänade Frälsaren och kände hans kärlek genom kyrkans medlemmar. ■

Elisabet Andersen Bogado, Neuquén, Argentina

JULEN GENOM MIN DOTTERS ÖGON

En fridfull tystnad lade sig över mig och min familj när vi gick in i en lada för att titta på en levande julkubba. Det stod djur i båsen, och en man och en kvinna utklädda till Josef och Maria stod med ett lindat barn i kvinnans famn. De var tysta och koncentrerade sig på det lilla barnet. Hela atmosfären var väldigt fridfull.

Mina äldre barn, min fru och jag själv stod där medan min yngsta dotter satt på en höbal framför oss. Hon var tyst och stilla, och hennes blick var fokuserad på barnet. När resten av familjen var redo att gå lade jag en hand på min dotters axel och viskade att det var dags att gå. Hon sa att hon ville stanna hos Jesusbarnet. Hennes ord gjorde mig rörd och jag bestämde mig för att stanna där med henne.

Några minuter senare tog jag försiktigt min dotter i handen och sa till henne att vi behövde gå. Hon sa

Min dotter var tyst och stilla, och hennes blick var fokuserad på Jesusbarnet.

att hon fortfarande ville stanna kvar. Jag lade armen om henne och satte mig på knä bredvid henne.

Det tog inte lång tid innan jag kände det som om jag hade rest tillbaka i tiden och var med Maria och Josef. Då förstod jag varför min dotter ville stanna kvar. Jag kände Anden svepa över mig. Där och då kände jag att jag var i Frälsarens närhet. Jag fick tårar i ögonen när jag kände hans kärlek. När det till slut var dags att gå tog jag upp min lilla flicka. Samtidigt som jag

vände mig mot utgången hörde jag hur hon sa hej då till Jesusbarnet och berättade hur mycket hon älskade honom.

Den kvällen delade jag en upplevelse med min dotter som jag kommer att värdera högt under resten av mitt liv, och jag missade den nästan. Den kvällen fick jag en gåva. Jag kände mig närmare Gud och kände hans kärlek till mig. Jag är

EN FAMILJEGÅVA TILL FRÄLSAREN

tacksam för Frälsaren och för tillfället att minnas hans födelse. Jag vet att Frälsarens liv, exempel, och försoning utgör en förunderlig gåva av oändlig kärlek från Gud till alla hans barn. Jag ska alltid omhulda den här gåvan djupt i mitt hjärta. ■

Aaron Adams, South Carolina, USA

När december närmade sig var jag upptagen med förberedelser inför julruschen. I fyra år hade vi firat jul hemma hos oss, men det här året kände jag mig överväldigad. När jag pratade med min man om allt vi behövde göra – köpa julklappar, laga mat och många andra saker – beslöt vi oss för att ställa in julfesten och göra något annat den här julen. Vi ville göra något som vi kunde ge Frälsaren som gåva.

Under december hade vi hemaftnar om Jesu Kristi liv, åkte till templet och planerade tjänandeprojekt för vår familj. Min man var biskop vid den tidpunkten, och vi beslöt oss för att sjunga för änkor i vår församling på juldagen. Som familj började vi öva på flera psalmer som vi skulle sjunga. Mina barn tyckte om att sjunga "Se här uti stallet" (*Psalmer*, nr 142).

På julafton gjorde vi kort med speciella julbudskap och gjorde i ordning godsaker att ta med på våra besök. Det gjorde mig lycklig att se vår familj så enig och glad över att kunna tjäna andra med sådan kärlek. Jag kunde känna julens anda.

På juldagen var våra barn ivriga att få göra besöken. För varje hem vi besökte kände vi oss gladare, och det verkade som om psalmerna blev bättre för varje gång vi sjöng dem. När vi kom till det sista huset såg det ut som om ingen var hemma. Vi väntade några minuter och barnen började bli rastlösa. Till slut kom en gammal änka ut och mötte oss iklädd sina söndagskläder och med håret vackert kammat. När hon fick syn på oss fylldes hennes ögon av tårar. Jag blev också rörd och kunde knappt sjunga.

När vi var på hemväg sa vår femåriga dotter att hon inte ville åka hem, utan ville fortsätta sjunga. Innan jag kunde svara henne sa min nioåring: "Vi gör om det nästa år!"

För vår familj var det här en oförglömlig jul eftersom vi lyfte andra och visade vår kärlek till Jesus Kristus. När jag tänkte på dagens händelser kände jag Frälsarens kärlek och kom ihåg hans ord: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig" (Matt. 25:40). ■

Maria Aparecida da Kiyama Silva,
São Paulo, Brasilien

PORTRÄTT AV TRO

Inviigningen av templet i Philadelphia, Pennsylvania, USA 2016 har givit Josephine möjligheten att åka till templet varje vecka. I templet finner hon styrka och helande, så att hon kan hantera livets prövningar.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Josephine Scere

Pennsylvania, USA

Jag föddes i svårigheter. Min mamma var invandrare från Liberia, vi var fattiga, och jag utsattes för övergrepp som barn när jag lämnades hon människor min mamma trodde att hon kunde lita på. Det har gjort att vissa saker i livet är mycket svåra för mig.

Mina prövningar har gjort mig fast besluten att leva efter evangeliet.

Livet är svårt oavsett om man är sista dagars helig eller inte. Min styrka kommer från min relation till min Frälsare och till min son Enoch. Jag får också styrka av att hålla de förbund jag ingått i templet.

Sanning är sanning, oavsett vad. Man behöver inte argumentera om det. Man behöver inte bevisa det. Det bara är. Det är verkligt, och det är verkligt för alla. Det är verkligt för folk som bor i Salt Lake City i Utah, och det är verkligt för folk som bor i slummen i Philadelphia. Jag tror det är det som ska bära oss.

Mongoliet har talang!

Po Nien (Felipe) Chou, Petra Chou och Odgerel Ochirjav

I december förra året kom en kör från Ulaanbaatars östra och västra stav i Mongoliet till semifinal i det nationella teveprogrammet *Mongolia's Got Talent*. Kören, som består av seminarie- och institutelever av vilka hälften är återvända missionärer, trodde aldrig att de skulle få en sån här möjlighet att dela med sig av sin tro och sina talanger.

2015 besökte en områdessjuttio Mongoliet och undervisade medlemmarna om kyrkans informationstjänst. Odgerel Ochirjav, president för Ulaanbaatars västra stav, var osäker på hur han skulle gå vidare. Sedan ringde hans svåger i januari 2016 och sa: "Jag tittade på *Mongolia's Got Talent*. ... Jag fick en stark känsla av att kören i din kyrka borde vara med."

President Ochirjav diskuterade idén med körledaren, syster Unurjargal Purev. Hon och körmedlemmar var entusiastiska inför den här möjligheten. Kören blev känd som "SION", en förkortning på mongoliska för *ande, tro, sinne* och *enlighet*.

Första omgången

I första omgången av tävlingen i mars 2016 framförde SION ett medley av två sånger. En domare sa: "Jag ser era ansikten lysa upp! ... Vi behöver lägga ut er video på YouTube för att visa upp det här för världen."

En annan domare frågade kören vad de skulle göra om de vann första priset på motsvarande 50 000 amerikanska dollar. Han blev imponerad när de sa att de ville ge alltihop som en särskild julklapp till ett barnhem.

Den andra omgången

Av de 400 deltagarna var SION bland de 200 som gick vidare till den andra omgången, men deras framträdande schemalades till samma dag som en ungdomskonferens för flera stavar, vilket berörde 35 av körens medlemmar. Kören beslöt att delta i den andra omgången, så de hyrde en buss och åkte i åtta timmar efter sitt framträdande för att komma till ungdomskonferensen.

Av 200 deltagarna var SION bland de 32 som gick vidare till semifinal. Kören började visas upp på sociala medier i samband med *Mongolia's Got Talent*.

Relativt få mongoler känner till kyrkan, men den här kören hjälpte till att ändra på det.

Semifinalen

De övade från juni till september för att förbereda sig för semifinalen. Den dag de skulle framträda vaknade de klockan fyra till en dag med 34 minusgrader. Syster Nomuungerel Enkhtuvshin, medlem i

kören, sa: "Flera av gruppens medlemmar blev förkylda. Men de blev bättre när vi bad för dem."

Människor över hela Mongoliet tittade på programmet och messade in sina röster.

Broder Shijir Purevdorj sa: "Tack vare det här teveprogrammet får många människor en positiv inställning till kyrkan."

Välsignelserna

Körmedlemmarna själva fick också ta emot välsignelser. Broder Odgerel Tumursukh sa: "Vi helgade vår uppmärksamhet och vår tid i ett helt år medan vi skötte våra jobb och andra aspekter av våra liv. Även om det var svårt har vi fått många välsignelser. Jag har lärt mig att hushålla med min tid och göra uppoffringar för Herren."

Förutom att de ökade sin tro fick körmedlemmarna också större självförtroende, utvecklade vänskap, och lärde sig enighet. "När vi sjöng i kören lärde vi oss att förlåta och stötta varandra", sa broder Ganbaatar Ulziiduuren. "Vi har blivit mer eniga." Syster Bilguunzaya Tungalagtuul lärde sig "att jag aldrig borde tvivla på mig själv eller tro att det är något jag inte kan göra".

Broder Bayartsogt Lhagvajav sa: "Min familj har fått många välsignelser av att jag sjöng i kören, och det hjälpte mig också att få de svar jag hade sökt under en tid. Våra ledare erbjöd oss lösningar. ... Det har bekräftat mitt vittnesbörd om att våra ledare är kallade av Gud."

"När jag deltog i *Mongolia's Got Talent*", förklarar syster Onon

Dalaikhuu, "lärde jag mig att nyckeln till [vår] framgång var att vi uppmunttrade och stöttade varandra." Syster Dalaikhuus ansvar inkluderade att organisera arbetslagets medlemmar, vilket hjälpte till att stärka hennes ledarskapsegenskaper. Hon tillägger: "Vi kände att Herren ledde och påverkade oss. Många av oss var sjuka, upptagna, trötta och kände oss överväldigade. Men när vi bad tillsammans kunde vi på något sätt hitta mer kraft och en önskan att uthärda."

Även om kören inte fick tillräckligt många röster för att gå vidare till final exponerade deras framträdanden kyrkan över hela Mongoliet. President Ochirjav förklarar: "Vi åtlodde ett uppdrag från våra prästadömsledare, och Herren förberedde en väg. ... Nu pratar hela stan [Ulaanbaatar] om mor-monkören som deltog i *Mongolia's Got Talent*." ■

Författarna bor i Utah, USA, och Ulaanbaatar, Mongoliet.

Min gåva till Frälsaren

Cherstan Pixton

Det är väldigt kallt i Ryssland på vintern och ofta molnigt, och det gör dagarna dystra och lite eländiga. Det var sent i november och förutom att vädret var deprimerande kände jag mig ensam, otillräcklig och oförmögen att vara en god missionär. Jag hade just fått i uppgift att utbilda en ny kamrat, och även om syster Hart var underbar kände jag mig nu pressad att lära mig språket bättre, vara ett exempel och hitta någon – vem som helst – att undervisa.

Vi hade just fått veta att vår nya missionspresident skulle hålla en zonkonferens i Jekaterinburg, fem timmars resa från vårt område Perm. Tidigt en kylig decembermorgon gick syster Hart och jag till tågstationen.

Medan vi väntade funderade jag över de känslor jag hade haft. Jag tänkte på de kommande helgdagarna och längtade efter att få vara med min familj. Spänningen jag känt över

att vara på mission hade bleknat och nu kände jag att jag inte hade åstadkommit särskilt mycket under mina nio månader som missionär. Till slut ropades ankomsten av vårt tåg ut, så vi gick på och satte oss. Jag upptäckte att jag satt och tänkte på Frälsaren. Jag slöt ögonen och bad att jag skulle kunna veta hur jag kunde göra mig av med de här känslorna och bättre fokusera på honom.

På zonkonferensen nästa dag var president Rusts tal vackert och kom från hjärtat. När syster Rust reste sig för att tala återgav hon en enkel berättelse om hur Frälsaren är herden som skulle gå och leta reda på det ensamma fåret som hade vandrat iväg och ta tillbaka det fåret till flocken. Hon talade om de uppoffringar Frälsaren har gjort för oss, och till slut bar hon ett kraftfullt vittnesbörd om den möjlighet vi som missionärer har att tjäna honom genom att

Jag kände mig otillräcklig som missionär. Hur kunde jag sluta fokusera på mig själv och börja fokusera på Frälsaren?

hämta tillbaka hans förlorade får till flocken. Syster Rust utmanade oss att fundera över vilken gåva vi kunde ge Frälsaren i julklapp.

När hon gav oss utmaningen fick jag det starkaste intrycket av att den gåva jag skulle ge Frälsaren helt enkelt var att tala med fler människor. Tills dess hade jag varit livrädd för att påbörja samtal med totala främlingar

– speciellt på ryska! Jag ville inte att de skulle tycka jag var korkad för att jag inte förstod dem, så det var lättare att inte säga något alls. Men i det ögonblicket visst jag precis vad jag behövde göra. Jag behövde sluta tänka på mig själv och börja tänka på mina bröder och systrar. Jag satte som mål att tala med någon om evangeliet på varje transportfordon jag åkte med under resten av månaden och helga det som min julklapp till Frälsaren.

När syster Hart och jag gick på tåget tillbaka till Perm morgonen därpå började

jag arbeta på mitt mål genom att prata med människorna jag satt bredvid. De var inte särskilt intresserade av det jag hade att berätta, men jag försökte åtminstone!

Varje dag var en kamp när jag kämpade för att ge min gåva till Frälsaren, men jag upptäckte att jag sakta började känna mig gladare och tryggare – jag kände att jag fyllde min kallelse som missionär på ett bättre sätt. Julen kom och gick, men jag beslöt mig för att fortsätta tala med människor. Jag

började inte bara tala med dem när vi åkte kommunalt, utan också på gatan, i affären, på biblioteket och på alla andra platser vi kom till.

Vi hittade ingen att undervisa genom att jag talade med fler människor, men jag känner att jag planterade evangeliets frön. Vi fick nya vänner bland busschaufförer, människor på vårt lokala snabbköp och andra. Det bästa var att när vi träffade någon igen log de ofta, och de hälsade på oss först. Jag har tro på att de evangeliefrön vi planterade en dag kommer att blomma när de här människorna får nya tillfällen att lära sig om evangeliet. Himmelske Fader arbetar på små och enkla sätt, och ibland börjar det hela med ett enkelt "hej".

När jag nu tänker tillbaka på tågresan till Jekaterinburg inser jag att min himmelske Fader besvarade min bön. Han hjälpte mig att se att missionärsarbete inte handlar om mig – det handlar om andra, och när vi sätter andra före oss själva och våra egna bekymmer och sorger hittar vi den lycka vi alla söker. Det är fantastiskt hur givmild Frälsaren är, för även när vi strävar efter att ge honom allt vi kan, välsignar han oss och ger oss hundrafalt tillbaka. ■

Författaren bor i Idaho, USA.

Hon fann sin tro igen

Vägen tillbaka är inte alltid enkel, men den finns alltid där.

David Dickson
Kyrkans tidningar

O rden ”de avföll och kom in på förbjudna stigar och gick förlorade” (1 Ne. 8:28) låter nog inte så hoppfulla för de flesta av oss när vi läser dem i Mormons bok. Tvärtom, faktiskt. Det är alldeles för lätt att tänka sig en sorts dyster slutgiltighet för den här gruppen människor som beskrivs i Lehis syn om livets träd – gruppen som smakade på frukten och sedan gick därifrån.

Men suttonåriga Te Oranoa M. från Nya Zeeland har en annan infallsvinkel. ”Det som inspirerar mig i det här skriftstället”, säger hon, ”är att det inte står att de är förlorade för evigt.”

Vilken fantastisk insikt! Och den kommer av personlig erfarenhet. ”Jag föll själv ifrån kyrkan”, säger hon, ”men jag har kunnat komma tillbaka.”

Vittnesbördet bleknade bort

Te Oranoa växte upp i kyrkan och talar om hur hon skaffade ett eget vittnesbörd och till och med satte upp andliga mål. ”Men det vittnesbördet kallnade”, säger hon.

På vissa sätt liknade hon Amulek, speciellt i hur han beskrev sig själv för folket i Ammonihah: ”Ändå förhärddade jag mitt hjärta, ty jag blev kallad många gånger och jag ville inte lyssna.

Därför kände jag till dessa ting, men jag ville ändå inte veta” (Alma 10:6).

För Te Oranoa känns det skriftstället träffande. ”Precis som Amulek visste jag alla de här andliga sakerna och Anden manade mig att göra vissa saker, men eftersom jag var lite envis och lite högmodig ville jag inte göra dem. Efter det bleknade mitt vittnesbörd liksom bort.”

I slutändan blev Amuleks berättelse mer än bara bekant för Te Oranoa. Den blev också en vändpunkt på vägen tillbaka.

Ett varmt minne

Även när hennes tro hade kallnat mindes hon ljuvliga upplevelser från tidigare. Te Oranoa glömde aldrig hur hon hade känt sig när hon var i tempel med sin ungdomsgrupp eller på ungdomskonferens.

”Det fanns ett mönster”, säger hon. ”Jag mådde riktigt bra när jag kom till kyrkan, men jag mådde inte bra när jag inte gick.”

Till slut kom en dag när Te Oranoa bestämde sig för att se om hon kunde komma i kontakt med de där goda känslorna igen. Det första hon gjorde var att läsa igenom nyare konferenstal.

Ett tal från generalkonferensen i oktober 2016, ”Lär av Alma och Amulek”, av president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, väckte något i Te Oranoas själ. Hon kände igen mycket av sitt eget liv och sina egna känslor när president Uchtdorf beskrev hur Amuleks tro hade bleknat. Hon kom också tydligare än någonsin ihåg den glädje hon hade åtnjutit när hennes tro var starkare. Hon ville omedelbart göra förändringar.

”Du kan vända
tillbaka till
Herren när
du vill.”

”Jag hoppades kunna hitta något som kunde tända mitt vittnesbörds eld på nytt”, förklarar hon, ”så jag läste president Uchtdorfs tal och, ja, jag kände att jag brann!”

Hopp om evigheten

Te Oranoas väg tillbaka till tro har inte alltid varit lätt, men det finns ett särskilt ljus i slutet av tunneln som får henne att fortsätta framåt: hoppet om en evig familj.

”Familjer kan vara tillsammans för evigt”, säger hon. ”Det är min största dröm, min största förhoppning i livet. När jag vill lära mig om något, eller när jag tycker en lärosats i evangeliet är svår att förstå, försöker jag se hur den hänger ihop med eviga familjer. Till exempel: Varför är Jesu Kristi försoning viktig för mig? Jag behöver till exempel hans försoning i mitt liv så att jag kan vara värdig att besöka templet och beseglas till min familj för all evighet.”

Vända sig till Gud

Det är kanske värt att minnas att människorna i Lehis syn som föll bort efter att ha smakat av frukten faktiskt *hade smakat* den. De måste ha känt dess godhet, även om det bara var för ett kort ögonblick. Och de kan upptäcka den igen. Det hoppet håller Te Oranoa fast vid, både för sig själv och för andra.

”Du måste inte fortsätta vandra på de där förbjudna stigarna resten av livet”, säger hon.

”Du kan vända tillbaka till Herren när du vill.” ■

Julsångernas MAGI

EN JULSÅNG FÖR JOAQUÍN

I Argentina är det inte direkt tradition att sjunga julsånger. Julen här är faktiskt ganska annorlunda än det vanliga snöiga landskapet du kanske tänker på. Eftersom vi bor på södra halvklotet får julen alltid *mig* att tänka på en stor fruktsallad.

Så när mina föräldrar föreslog att vi skulle försöka sjunga julsånger som familj kände jag och mina syskon en blandning av förvirring och spänning. Vi var inte så säkra på våra musikaliska talanger, så vi beslöt att baka några kakor att ta med oss och ge till människorna vi besökte så att de kunde få åtminstone en anledning att le.

En man som hette Joaquín hade varit medlem i vår församling så länge jag kunde minnas. Den december-månaden hade han blivit väldigt sjuk och kunde inte längre komma på sakramentsmötet. Min pappa och mina bröder var några av dem som tog med sakramentet till honom på sjukhuset efter kyrkan på söndagarna.

Söndagen före jul hoppade hela vår familj in i bilen för att hälsa på Joaquín i förhoppningen att kunna ta med en varm julanda till honom. När vi kom dit visade sköterskan oss till hans säng. Han hade skrifterna och en psalmbok bredvid sängen som om han hade väntat på oss.

Han var så uppenbart lycklig över att vi var där, och vi kände genast en sådan kärlek till honom. Mina bröder förberedde, välsignade och delade ut sakramentet. Innan vi gick sjöng vi den vackra melodin till "Långt härifrån i Judeens land": "Ära ske Gud uti höjden! Frid på jorden, gott behag" (*Psalmer*, nr 141).

Det var verkligen frid och gott behag som kom in i våra hjärtan när han kallade oss "änglar" och tackade oss för att vi hälsade på, när allt vi ville var att ge honom de här känslorna.

Julia G., Buenos Aires, Argentina

KVÄLLENS SISTA ANHALT

Det var julafton och jag ville *inte* gå ut och sjunga julsånger.

Min mamma tyckte däremot att det vore roligt om familjen klämde in sig i vår gamla bil och körde utmed de isiga vägarna i vårt grannskap för att sjunga julsånger för tre änkor i vår församling, och min pappa stöttade gärna hennes förslag.

Jag kände mig besvärad. Vem skulle vilja lyssna på oss? Jag skulle skämmas ihjäl om jag träffade någon jag kände. Muttrande och tjurande kröp jag in i baksätet tillsammans med min bror och syster.

Det var bara några kvarter till den första lägenheten. Ingen svarade när vi knackade på. Vi körde till den andra anhalten. Ingen öppnade där heller. Jag började känna mig bättre till mods.

När vi körde in på den smala infarten på den sista anhalten tänkte jag: "Snälla, låt ingen vara hemma."

Nu var det mörkt ute. Det var fortfarande mörkt på verandan när mamma knackade på. Bra. Snart skulle vi vara hemma, och då kunde jag fly till mitt sovrum.

Plötsligt tändes utelampan och dörren öppnades. Jag var så generad. Jag var säker på att vi hade stört henne.

"Kom in, kom in", sa den lilla seniga kvinnan. Hon pekade på sitt gamla piano.

"Kan du spela?" frågade hon min

mamma. "Vi kan väl sjunga kring pianot."

Hennes värme och entusiasm värmdde mitt hjärta. Hon kanske inte hade så mycket emot att vi var där ändå. När vi hade sjungit några sånger erbjöd hon oss varm choklad.

"Kan du hjälpa till?" frågade hon mig. När vi kom in i köket blev jag förbluffad över att se ett vackert dukat bord med härliga juldekorationer. De var så festligt! Vid varje bordskuvert låg ett litet, noggrant inslaget paket.

"Vem är det här till för?" frågade jag. Jag visste att hon bodde ensam.

"Till mina grannar", förklarade hon. "Varje jul bjuder jag in dem som har det som jag – de som inte har släktingar i närheten – på julfrukost och en liten present."

Tanken fick min trettonåriga hjärna att explodera. Mitt envisa hjärta fylldes av beundran. Rummet var så vackert. Den här lilla, äldre systemen var så vacker. Min mamma var så vacker som hade tagit hit oss. Jag var äntligen glad.

I kyrkan månaden därpå tackade den här systemen oss igen för att vi hade hälsat på henne. Hon sa att vi var de enda som hade kommit ihåg *henne* det året. Några månader senare dog hon oväntat.

Jag ser tillbaka på den julen och känner mig tacksam för underbara föräldrar och för den här äldre systemen, som alla ville ge andra julens glädje. ■

Brooke K., Utah, USA

Åtta anledningar
till att julen är en
HÄRLIG TID att vara
MISSIONÄR

*Det är något med julen som
gör det ännu bättre att dela
med sig av evangeliet!*

Charlotte Larcabal

Kyrkans tidningar

Du älskar dina vänner. Du älskar evangeliet. Men du har ingen aning om hur du ska sammanföra de här två sakerna.

Om det här låter som du är du inte ensam. Många vill dela med sig av evangeliet till sina vänner men är rädda för att verka påträngande eller konstiga. Det kan vara påfrestande att dela med sig av evangeliet.

Frukta inte! Även om du aldrig har nämnt kyrkan för någon förut kan din jul fyllas av massor av normala, enkla och helt genomförbara missionsstunder. Hur då?

Det första du ska göra är att be. Försök be din himmelske Fader om möjligheter att dela med dig av evangeliet. Be om att veta vem du ska tala med eller bjuda in och be om modet att faktiskt göra det!

Det andra du ska göra är att börja, och börja *nu*. En hemlighet: Missionsarbete är *så enkelt* vid jultiden. Varför? Vi har åtta skäl till det.

1. Alla älskar en bra fest.

Det är troligt att din församling eller till och med din familj planerar en julfest. Bjud med en vän till det roliga! Det finns säkert en sång eller ett budskap om Frälsaren som kanske är precis vad din vän behöver höra.

2. Att bjuda med människor till kyrkan vid julen är helt normalt.

Det är något med julen som gör att folk vill gå till kyrkan! Det här är ett jättebra tillfälle att låta dina vänner veta att de är välkomna att se hur medlemmarna i din kyrka dyrkar Frälsaren.

VARJE STEG PÅ VÄGEN

Jag hade pratat med en granne som var väldigt intresserad av evangeliet. Jag bjöd med henne till veckoträffen, men något kom alltid i vägen. En kväll insåg jag att jag inte hade bett om det. Jag gick genast ner på knä och bad att den Helige Anden skulle vara med mig och leda mig. När jag hade bett väntade jag på ett svar, men det kom inget. Jag var förvirrad och försökte igen, men den här gången kände jag mig manad att tacka Gud för alla välsignelser jag har. Jag bad också om att kunna hjälpa andra se sina många välsignelser och alla välsignelser de kan få tack vare Frälsarens makt. Jag kände starkt att oavsett hur lång tid det tar kommer min Fader i himlen att vara med mig för varje steg på vägen, ge mig tålmod och ännu fler välsignelser. Snart efter att jag hade hållit de här bönerna kom min vän med mig till veckoträffen!

Elora C., 14 år, Arizona, USA

3. Julgodis är ett perfekt sätt att göra en inbjudan eller ett evangeliebudskap lite sötare.

En tallrik kakor tillsammans med ditt favoritskriftställe? Lite kola och ett citat om julen? Ja tack!

4. Familjer brukar samlas.

Samvaro med familjen är en stor del av julens traditioner, så det borde vara ganska lätt att prata om din familj, era jul-traditioner och vad du tror om familjer.

5. Ljus och varm choklad är på modet.

Drick varm choklad eller titta på juldekorationerna i er stad på en hemafton eller en veckoträff. Julaktiviteter är roliga för alla, och de är också ett jättebra sätt för en vän att se hur du lever efter din religion.

KANSKE INTE VERKAR VARA SÅ MYCKET

För ett tag sedan flyttade min vän från kyrkan och jag blev den enda mormonen i skolan. Min söndagsskollärare hade nyligen talat med oss om hur vi kan dela med oss av evangeliet till våra vänner. Jag bad om att få veta hur jag skulle kunna göra det, och jag fick ett tydligt svar. Jag pratade med en av mina vänner och vi började diskutera hans ståndpunkt när det gäller att dejta. Jag förklarade att jag inte tror på att dejta innan jag blir 16, och till min förvåning hade han liknande normer. Det kanske inte verkar vara så mycket, men det var verkligen ett svar på mina böner och mitt vittnesbörd om bön har blivit starkare.

David S., 13 år, Texas, USA

6. Julens Mormon Messages är fantastiska och lätta att dela med sig av.

Ta med dig julens anda på sociala medier genom att dela "En Frälsare är född – julvideo"! Hur många av dina Facebook-vänner skulle tycka om att se en liten ängel hjälpa en grönig vaktmästare i "The Reason Behind Christmas" eller en fin berättelse om osjälvishet i "The Coat: A Story of Charity"? Leta på lds.org eller Mormon Channel efter de här och andra bra julbudskap som du kan dela.

7. Under julen firar vi Frälsaren.

Många kristna är lite mer fokuserade på Frälsaren vid jul. Förutom att dela tjänandeuppslag dagligen ska mormon.org också betona Frälsarens lärdomar och sätt att vara "ett ljus för världen". Det kanske är precis vad dina vänner letar efter för att fira Kristus vid jul.

8. Det finns så många sätt att ge och tjäna vid jul!

Tjänande är ett fantastiskt sätt att vara missionär, och det finns många tillfällen att tjäna andra under julen. Du kan besöka ett äldreboende, sjunga julsånger för en granne eller ge något till ett lokalt härbärke. Du kan hitta förslag till tjänande under de första 25 dagarna i december genom att gå till mormon.org.

Vad väntar du på?

Tack vare evangeliet känner du till Jesus Kristus och allt det hopp han ger oss. Det är en fantastiskt gåva som du kan ge till andra. Om du ber din himmelske Fader med ärligt uppsåt om tillfällen att dela med dig av evangeliet kommer han att inspirera dig så att du vet vem du kan prata med. Julen är en tid när vi kan dela med oss, ge till andra och komma ihåg Jesus Kristus. ■

EN TID DÅ VI FIRAR!

"Detta är en glädjens tid. En tid då vi firar! Det är en underbar tid när vi uppmärksammar att vår allsmäktige Gud sände sin enfödde Son Jesus Kristus för att återlösa världen! För att återlösa oss!"

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Can We See the Christ in Christmas?" (First Presidency Christmas devotional, 6 dec. 2009), broadcasts.lds.org.

A photograph of a weathered wooden door with a metal strap and a small hole in the stone wall. The door is set in a rough, textured stone wall. The text is overlaid on the right side of the image.

VAR OCH EN
AV OSS ÄR EN
VÄRDHUSVÄRD
SOM AVGÖR OM
DET FINNS PLATS
FÖR JESUS!

Äldste Neal A. Maxwell (1926-2004),
"Avgör detta i ert eget hjärta",
generalkonferensen i oktober 1992.

Thomas S. Monson

HUR VI KAN KÄNNA JULENS SANNA ANDA

Julen är en underbar högtid på året. Det är också en hektisk tid för de flesta av oss. Jag hoppas och ber att vi inte blir så fångna av julens brådska att vi inriktar oss på fel saker och går miste om den enkla glädjen i att minnas Betlehems Heliges födelse.

Vi finner inte julens sanna glädje om vi skyndar och jäktar för att få mer gjort. Vi finner julens sanna glädje när vi **fokuserar på Frälsaren**.

Vårt julfirande borde vara en återspeglning av den kärlek och osjälviskhet som Frälsaren undervisade om. **Att ge**, inte att få, skapar

julstämning i dess fulla bemärkelse. Vi **känner oss vänligare stämda** mot varandra. Vi räcker ut handen i kärlek för att hjälpa mindre lyckligt lottade. Våra **hjärtan veknar**. Vi förlåter ovänner, minns våra vänner och lyder Gud. Julens anda upplyser själens perspektivfönster och vi ser ut över världens jäkt och stress och blir mer intresserade av människor än av saker. För att fånga den verkliga betydelsen av julens anda behöver vi bara **tänka på dess innebörd, så får vi del av Kristi anda**.

Må vi **ge som Frälsaren gav**. Att ge av sig själv är en helig gåva. Vi

ger till minne av allt det som Frälsaren har givit. Må vi också ge gåvor som har evigt värde förutom de gåvor som så småningom går sönder eller glöms bort. Så mycket bättre världen skulle vara om vi alla gav gåvor av förståelse och medlidande, av tjänande och vänskap, av godhet och mildhet.

När julhelgen sveper in oss i all sin härlighet, må vi då liksom de vise männen söka en klart skinande stjärna som leder oss när vi firar Frälsarens födelse. Må vi alla färdas till Betlehem i anden och ta med oss ett milt och omtänksamt hjärta som gåva till Frälsaren. ■

Från första presidentskapets julandakt 2013.

”Jag har bett om något viktigt men jag vet inte om jag har fått något svar. Hur kan jag känna igen svaret?”

Att ta emot bönesvar har beskrivits som en process: Först utforskar du frågan i ditt eget sinne, och sedan frågar du Gud om ditt svar är riktigt. Om ditt svar är riktigt kommer Herren att ”tala frid till ditt sinne” (L&F 6:23).

Men vad gör du om du inte känner en överväldigande känsla av frid? Eller om det känns som om du har fått ett svar, men du är inte säker på om det är från dig själv eller från den Helige Anden?

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”Oftast kommer uppenbarelsen i små steg allt eftersom och ges oss i förhållande till vår önskan, värdighet och förberedelse.”¹ Den kommer inte alltid plötsligt. För det mesta kommer den ”rad på rad, bud på bud” (2 Ne. 28:30), och du måste ofta ta ett steg åt något håll *innan* du känner att du har fått ett fullständigt svar. Ibland kanske du inte får något svar alls – det är då du behöver agera i alla fall med tro på att Gud svarar när tiden är mogen.

Om du oroar dig för om ditt svar kommer från dig själv eller från den helige Anden, så kom ihåg att det bästa svaret är det som ”inbjuder och lockar [dig] till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom” (Moro. 7:13).

SLUTNOT

1. David A. Bednar, ”Uppenbarelsens ande”, *Liahona*, maj 2011, s. 88.

Fatta ett beslut och vänta på Anden

En sommar kände jag att Herren inte hade svarat på min fråga

angående ett viktigt beslut. Jag hade bett uppriktigt varje dag för att få veta hans vilja för mig, och jag sa till honom vad jag ville göra. Trots att jag inte hade fått ett tydligt svar, fattade jag ett beslut. Jag kände genast Anden vittna för mig att beslutet jag hade fattat skulle hjälpa mig att växa och bli mer lik min Fader i himlen. Ibland behöver vi agera för att kunna ta emot ett svar – vår himmelske Fader respekterar vår fria vilja och våra rättfärdiga önskningar. Om vi lever värdigt kommer hans Ande att leda oss genom våra önskningar eftersom de kommer att vara i linje med hans.

Amanda H., 16 år, Utah, USA

Pröva så får du se!

Ibland behöver vi göra något i tro innan vi får ett fullständigt svar. Vill

du veta om Visdomsordet verkligen är en befallning från Gud? Lev efter det! Vill du veta om Mormons bok är sann? Läs den! Lita på Frälsarens löfte i Johannes 7:17: ”Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.”

Preston O., 19 år, Utah, USA

Be Herren om hjälp

Jag har bett och fått svar om många saker, men de tillfällen jag minns bäst är de som gäller läxor. Före ett prov bad jag för att kunna vara lugn och komma ihåg informationen jag hade studerat. Många gånger kom jag ihåg hela stycken information som jag vet att jag aldrig hade kunnat komma ihåg utan hans hjälp. Han har välsignat mitt liv innerligt, och jag sätter värde på bönen kraft och hans inflytande genom bönen.

Emily B., 18 år, Queensland, Australien

Lita på Anden

När du lär dig att lita på den helige Anden och utvecklar kapacitet att känna igen din himmelske Faders sätt att svara dig ser du hur tillgänglig den helige Anden är för dig. Hans röst manar oss så mjukt att om vi är upptagna med sådant som hör till världen märker vi inte de ömtåliga viskningar och känslor som kommer till oss från ovan. Men om vi lever på rätt sätt har vi alltid löftet att vi ska veta i våra hjärtan vad Anden säger som svar på våra böner.

Syster Ribeiro, 24 år, Brasilienmissionen Porto Alegre södra

Genom Kristi kraft

Jag tittade på utsändningen "Personligt" med äldste Rasband och syster Oscarson när en ungdom ställde samma fråga angående att ta emot bönesvar. Syster Oscarson citerade Moroni 7:16, "Genom Kristi kraft och gåva ... [kan] ni med fullkomlig visshet ... veta att det är av Gud." Det här skriftstället visar oss att vi kan veta Guds vilja med fullkomlig visshet. Känn Anden och du kommer att veta svaret.

Sara S., 17 år, Santa Catarina, Brasilien

Var tålmodig och uppmärksam

För ett tag sedan utmanade jag mig själv att börja be för möjligheter att tjäna. Jag kom på sätt att hjälpa andra, men jag fick aldrig något jag trodde var en maning. Jag började bli missmodig när min mamma delade Alma 5:40 med mig:

INSPIRATION KOMMER EN BIT I TAGET

"När vi söker inspiration för att få hjälp att fatta beslut ger Herren oss vänliga maningar. Dessa får oss att tänka, utöva tro, arbeta, kämpa ibland och att handla. Det är sällan som hela svaret på en avgörande fråga eller ett invecklat problem kommer på en gång. Det är vanligare att vi får en bit i taget av svaret, utan att sista biten är inom synhåll."

Äldste Richard G. Scott (1928-2015) i de tolv apostlarnas kворum, "Hur vi lär oss känna igen svaren på våra böner", Nordstjärnan, jan. 1995, s. 30.

"Allt som är gott kommer från Gud." Jag insåg att de tysta tankarna på tjänande jag hade haft faktiskt var maningar från den helige Anden. Jag vet att våra böner alltid besvaras. Vi måste bara vara tålmodiga och uppmärksamma och lita på Herren.

Lybee B., 16 år, Oregon, USA

NÄSTA FRÅGA

"Ibland känner jag mig inte värdig Frälsarens kärlek. Hur kan jag övervinna den här känslan och inse mitt eget värde?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 januari 2018, till liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

LÄRA KÄNNA NYA VÄNNER

När mina föräldrar berättade att vår familj skulle flytta tyckte jag det skulle bli jättekul att få nya vänner. När vi hade kommit till vår nya stad gick vi till kyrkan. Jag kände Anden väldigt starkt där, och visste att allt skulle bli bra.

Strax därefter började jag i min nya skola. Jag var en av de få mormonerna i min skola. När jag kom in kände jag mig väldigt utanför. Jag såg tydligt att jag skilde mig från de andra eleverna.

Under de första veckorna försökte jag få nya vänner. Men jag kände mig så tafatt! Jag försökte sitta bredvid olika personer under varje lektion och äta lunch vid olika bord varje dag.

Det verkade inte som om jag kom någonvar.

Jag bestämde mig för att kämpa för att vara ett bättre exempel för mina jämnåriga. Jag koncentrerade mig på Personlig tillväxt och hängivna skriftstudier. När jag arbetade flitigt insåg jag tydligare att jag är en Guds dotter och att han älskar mig.

Allteftersom tiden gick och jag fortsatte göra de här sakerna märkte jag något: Jag hade börjat få vänner i skolan. Det var nästan som om andra drogs till mig. De påpekade att jag var annorlunda. Jag insåg att det berodde på att jag lät mitt ljus lysa. Jag hade ett annat sätt än mina

klasskamrater, jag klädde mig anständigt, jag använde ett värdat språk och jag var vänlig mot andra.

Vi är alla Guds barn. Jag är så tacksam för att jag lät mitt ljus lysa fast jag kände mig utanför. Jag vet att vi aldrig är ensamma om vi är på Herrens sida! ■

Rebekah C., Prince Edward Island, Kanada

KUNDE JAG GE BORT EN MORMONS BOK?

Under veckoträffen fick vi i uppgift att bli missionärer genom att skaffa en kamrat, dela våra vittnesbörd med någon som inte är medlem i kyrkan, och att ge dem en Mormons bok.

Efter veckoträffen bad jag min mamma om råd. Hon lovade att om jag bad i tro och frågade min himmelske Fader, skulle han säkert svara.

Det tog mig två veckor att hitta någon som ville ta emot en Mormons bok. Först blev jag avvisad om och om igen. Jag var så trött på att bli sårad att jag ville ge upp.

En natt drömde jag om en kvinna som var nära vän med min familj. I drömmen insåg jag att hon var den person som jag och min kamrat skulle besöka. När jag vaknade tackade jag Herren för att han hjälpte mig.

På nästa veckoträff skrev min kamrat och jag våra vittnesbörd på första sidan av boken och gjorde i ordning en fruktkorg åt kvinnan. Vi gick hem till henne, knackade på dörren och väntade. Jag var rädd att hon kanske inte skulle ta emot gåvan, men sa till mig själv att ha lite tro. Till slut kom hon ut med ett leende och tog emot Mormons bok.

Genom den här upplevelsen lärde jag mig att när man har lite tro och vet att vår himmelske Fader är där, känns det omöjliga möjligt. ■

Rapunzel L., Amerikanska Samoa

MIN SEMESTER FRÅN PIANOLEKTIONER

En vecka bestämde jag mig för att ta semester från att öva på pianot. Min pianolärare hade inte godkänt den här semestern, och det hade inte min mamma heller. Under en hel vecka övade jag inte alls. Jag tyckte det var jättebra eftersom jag hade kul när jag slappnade av och gjorde andra saker.

Det roliga tog slut på torsdagskvällen när mamma påminde mig om att jag skulle ha min pianolektion nästa morgon. Jag trodde jag hade hittat en lösning: Jag gick upp en timme tidigare och började öva. Men jag insåg att mina ansträngningar var för små och för sena. Jag hade haft friheten att välja, men jag hade inte tänkt på konsekvenserna.

Nästa morgon när jag träffade min lärare började konsekvenserna visa sig. Jag var tvungen att erkänna att jag inte hade övat, och min lärare sa att jag borde jobba ikapp all övning jag hade missat, förutom min vanliga övning.

Jag är tacksam för det jag lärde mig om fri vilja och ansvarighet. Varje val har en konsekvens, och jag lärde mig att jag fattar bättre beslut om jag tar mig tid att fundera över konsekvenserna först. ■

Blake H., Utah, USA

DET ÄR DIN TUR

Liahona uppskattar dina upplevelser och insikter. Har du ett favoritskriftställe? Har du fått ett bönesvar? Har du visat mod att följa evangeliet? Skicka in din berättelse på liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article or Feedback") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Julaftonsgästen

Det var alltid den bästa kvällen på hela året. Nu skulle den bli förstörd!

Holly K. Worthington

Baserad på en sann berättelse

"Sjung sånger om Kristusbarnet. Låt din nästa veta att du bryr dig om dem" (se Children's Songbook, s. 51).

Clara tyckte mycket om sin familjs julaftonstraditioner. Först åt de ugnsbakad fisk till middag och sedan julkakor till efterrätt. Sen besökte de julmarknaden. När de kom hem läste de julberättelsen från Bibeln tillsammans, och innan de lade sig tände de julgransljusen för första gången och fick öppna en julklass var. Det var Claras favoritkväll på hela året. Hon kunde knappt vänta!

Tills mamma berättade något.

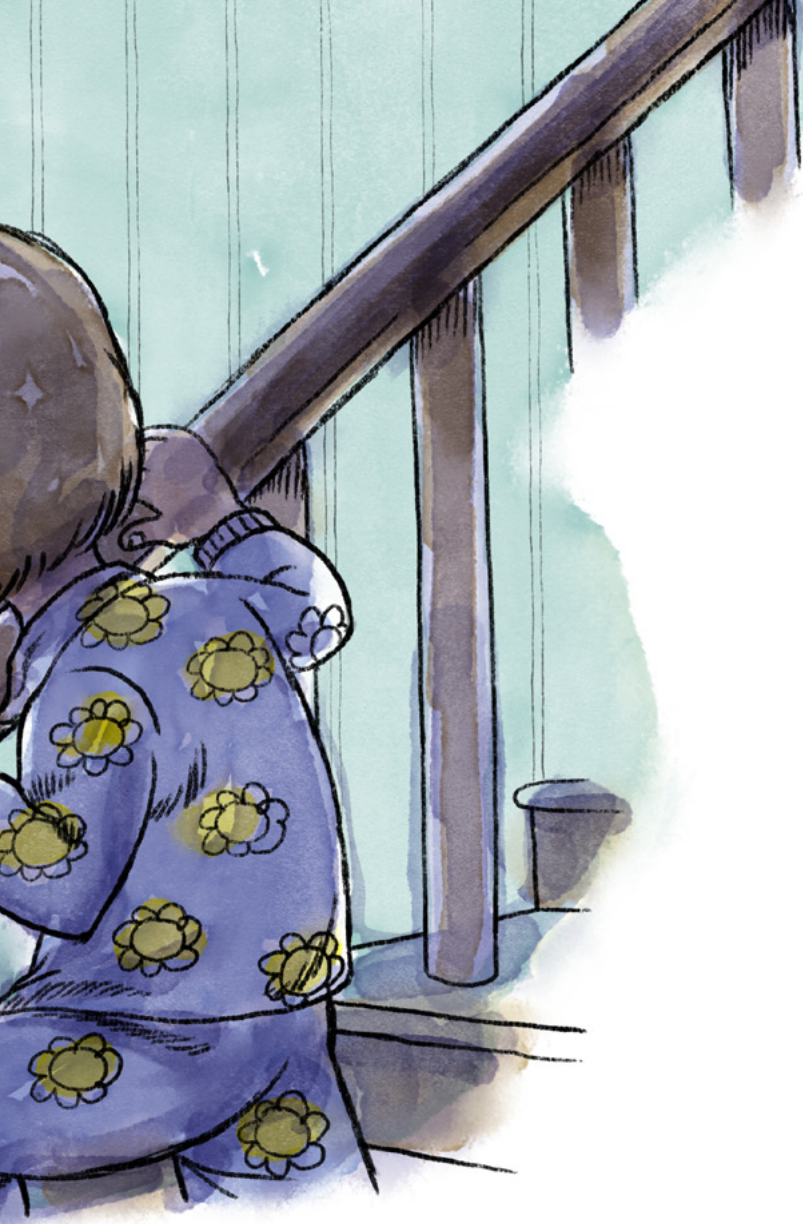
"Vi ska ha en speciell julaftonsgäst i år. Kommer ni ihåg fru Rainer?"

Clara stönade. "Grannen som pappa bjöd in till kyrkan förra veckan?"

"Just det. Pappa hämtar henne nu."

Clara slängde sig ner i en stol. Hur skulle hon kunna koppla av och ha roligt med en främmande människa? Julaftonen var förstörd! Men fru Rainer hade inte kommit till kyrkan när pappa bjöd in henne. Hon kanske inte skulle komma den här gången heller.

Men när pappa kom in genom dörren var den "speciella gästen" med. Fru Rainer såg trött och ganska ledsen ut. Clara sa hej. Men hon ville inte säga något mer. Under middagen koncentrerade hon sig bara på sin mat medan mamma och pappa småpratade med fru Rainer.

”Har du någonsin tagit danslektioner?” frågade en mjuk röst. Clara såg att fru Rainer väntade på att hon skulle svara. Hon nickade och såg ner på tallriken.

”Jag med”, sa fru Rainer. Hennes röst var fortfarande tyst. ”Vilken dansstil tycker du bäst om?”

Clara ryckte på axlarna och petade i sina grönsaker.

”Jag älskar balett”, sa fru Rainer. ”Jag var med i en danstrupp på universitetet. Ett år reste vi över hela Europa. Det var underbart.”

Clara tittade upp. Det lät verkligen underbart.

”Vad tycker du mer om?” frågade Clara.

Fru Rainer log lite. ”Att spela piano. Och matte.”

Clara spärrade upp ögonen. ”Är det sant? Matte är mitt favoritämne!”

Clara pratade med fru Rainer under resten av middagen. Hon fick veta att fru Rainer hade en universitetsexamen i matematik och studerade till matematikprofessor när hon träffade sin man. Han hade gjort några dåliga val och satt nu i fängelse.

Efter middagen höll sig Clara nära fru Rainer medan de gick runt på julmarknaden. När de läste julberättelsen delade hon sina skrifter med fru Rainer så att hon kunde följa med i texten.

Snart var det dags att öppna julklappar. Clara fick en mysig lila pyjamas. Hon kunde knappt vänta tills hon fick sätta på sig den! Men hon hade dåligt samvete för att fru Rainer inte fick någon julklapp.

Just då gav mamma fru Rainer ett paket. Fru Rainer log blygt och öppnade paketet som innehöll ett par mörkblå sockor. Hon tittade på mamma med vattniga ögon. ”Tack. Ni behövde inte ge mig något.”

Clara gick till sitt rum och tog på sig sin nya pyjamas. Hon kunde inte sluta tänka på fru Rainer. Hon verkade vara så tacksam för att hon fick sockor i julklapp!

När Clara satte på sig sina egna ulliga sockor hörde hon vacker musik spelas. Hon sprang ner för trappan och såg att mamma och pappa sjöng julsånger medan fru Rainer spelade piano. Clara sjöng med. Medan hon sjöng växte en varm känsla i hennes hjärta. ”Det är kanske inte så dumt att ha en gäst på julafton ändå”, tänkte hon.

På söndagen kom fru Rainer till kyrkan och satt med Claras familj under sakramentsmötet. Hon såg riktigt glad ut. Clara log när hon delade psalmbok med fru Rainer. Det kanske var dags att lägga till en ny julaftonstradition. ■

Författaren bor i Idaho, USA.

Jag visar kärlek till min granne som bor ensam genom att hälsa på henne och rita bilder åt henne!
Jill K., 10 år, Kalifornien, USA

Äldste
Paul B. Pieper

i de sjuttios
kvorum

Var modig och DELA MED DIG!

Vår familj har bott på många platser över hela världen. Vi har träffat många olika människor och har haft många tillfällen att dela med oss av evangeliet. Våra barn har välsignat andra genom att dela med sig av sina vittnesbörd.

När våra barn var små bodde vi i Kazakstan. Det fanns inga missionärer där då. När vänner eller grannar ville höra om evangeliet fick *vi* vara missionärer!

Vår dotter Marné berättade om evangeliet för sin vän Alyona. Alyona bestämde sig för att döpa sig och fick tillstånd av sin mamma, som senare döptes tillsammans med Alyonas lillasyster. Nyligen gifte sig Alyona med en rättfärdig ung man i Manhattans tempel i New York, och Marné fick vara med! Hon var så glad att hon hade hjälpt sin vän att lära sig om Jesus Kristus.

När vi bodde i Virginia i USA var vår son Chris i Primär. En av Chris vänner och hans familj började träffa missionärerna. Chris hjälpte till att undervisa familjen. Han förberedde sig före varje lektion och hjälpte till att besvara deras frågor. Familjen bestämde sig för att döpas. Efter det oroade sig Chris aldrig för om han skulle kunna verka som missionär. Han visste att han kunde det!

En annan gång kom en man som skulle utföra arbete på vårt hus. Min fru tackade honom när han var klar. "Vi skulle vilja ge dig en gåva" sa hon. Hon gav honom en Mormons bok.

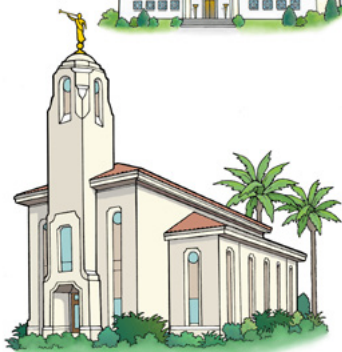
Mannen blev upprörd. Han förstod inte vad vi tror på. Han trodde att vi inte tror på Jesus Kristus.

Chris var modig och bar sitt vittnesbörd för mannen. Chris sa att han var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Han sa att han trodde på Jesus.

Många av vår himmelske Faders barn känner inte till evangeliet. Andra förstår inte att vi tror på Jesus. De här människorna behöver någon som är vänlig och pratar med dem. Vi kan vara modiga och dela med oss av våra vittnesbörd. Vi kan hjälpa andra att lära sig om Jesus Kristus! ■

Kyrkan i dag

Använd de här figurerna för att berätta om kyrkans historia!

President Monson

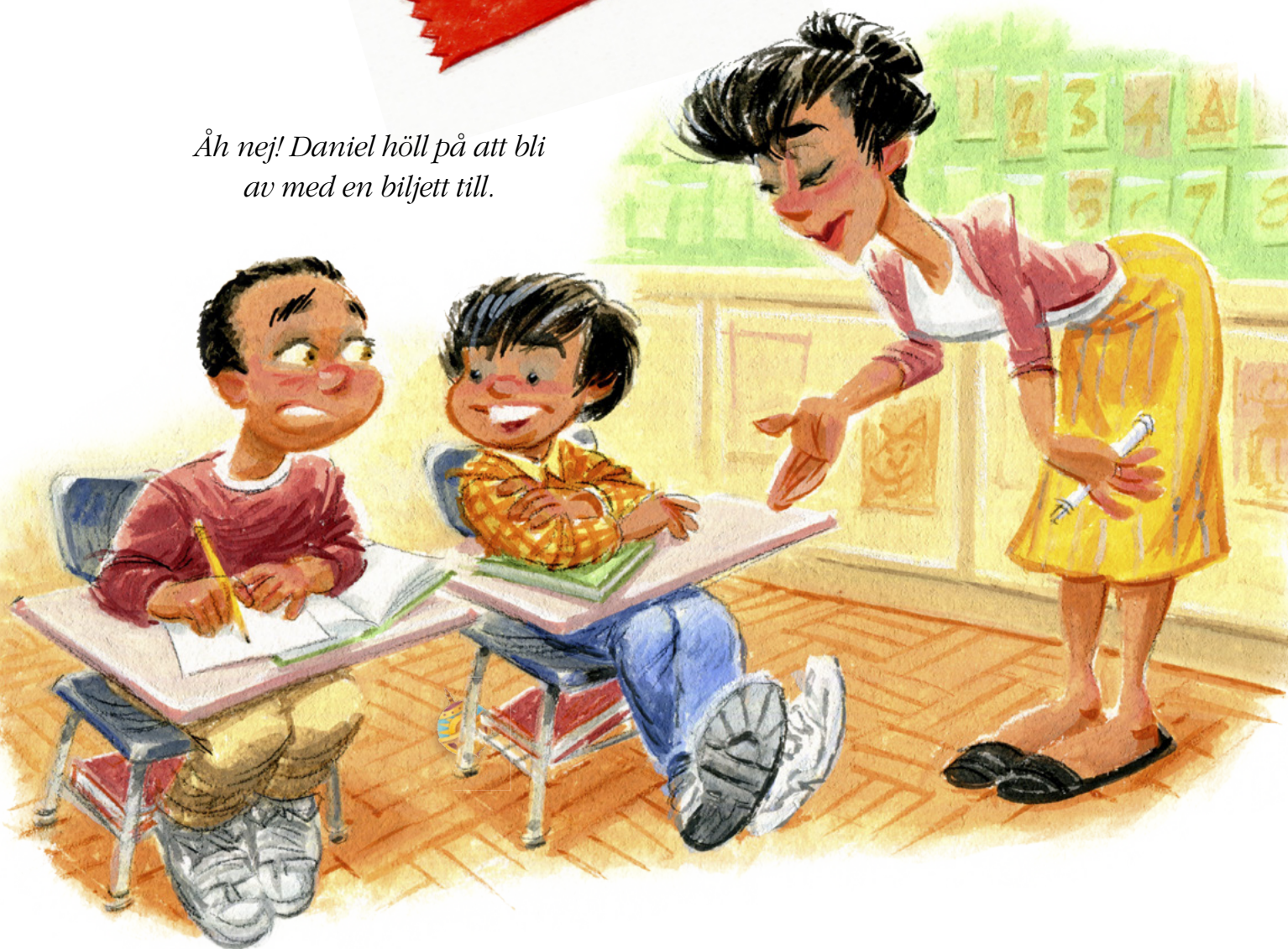

De heliga byggde en vacker stad i Saltsjödalen och tog 40 år på sig att bygga Salt Lake-templet. Kyrkan har vuxit mycket sedan den tiden. Nu finns det 156 färdiga tempel runt om i världen, och Mormons bok har översatts till 110 språk! President Thomas S. Monson är vår profet i dag. Hur kan du hjälpa kyrkan att fortsätta växa?

Vi hoppas att du tycker om de figurer ur kyrkans historia som du har fått i år! Du kan hitta tidigare figurer på liahona.lds.org.

Den **röda** biljetten

Åh nej! Daniel höll på att bli av med en biljett till.

Darcie Jensen Morris

Baserad på en sann berättelse

"När jag är god och snäll och hjälper någon, känner jag mig så glad" (se Children's Songbook, s. 197).

Mateo tittade på mattetalet på svarta tavlan och skrev snabbt ner det i sin anteckningsbok. Matte var hans favoritämne, så han ville verkligen vara uppmärksam. Men han hörde knappt vad fröken Santos sa eftersom hans vän Daniel pratade.

"Shh! Daniel, jag hör inte!" viskade Mateo. Men Daniel fortsatte prata. Till slut hörde fröken Santos honom.

"Daniel, nu stör du igen", sa fröken Santos. "Du har redan fått en varning. Nu måste du ge mig en biljett."

Daniel sträckte långsamt in handen i sin bänk och hämtade en röd biljett som han gav henne. Hans axlar hängde och han såg ner i golvet. Fröken Santos gav biljetter till elever som uppförde sig bra och följde instruktioner. Eleverna skrev sina namn på biljetterna och la dem i en burk varje dag. Men om de uppförde sig illa fick de ge tillbaka en biljett. Varje fredag drog fröken Santos en biljett från burken, och vinnaren fick välja ett pris från klassens skattkista! Daniel hade fått ge tillbaka

många biljetter eftersom han pratade, så hans namn drogs inte så ofta. Mateo tyckte synd om Daniel eftersom han blev av med en biljett till.

På rasten sprang Mateo ut till planen för att spela fotboll. Han såg Daniel som stod för sig själv vid gungorna. Han märkte att Daniel grät. Mateo ville hjälpa honom att känna sig bättre till mods.

”Vill du spela fotboll?” frågade Mateo.

Daniel sa inget. Mateo fortsatte försöka prata med honom, men Daniel vände sig bara bort.

”Nåja, jag är på fotbollsplanen om du ändrar dig.”

Mateo gick iväg för att leka med sina andra vänner, men han tänkte fortfarande på Daniel. Mateo skulle fylla åtta och skulle döpas snart. Han ville vara som Jesus och vara en god vän. Fanns det något han skulle kunna göra för att hjälpa Daniel att inte råka illa ut?

Nästa dag läste klassen en berättelse i små grupper. Men istället för att läsa kastade Daniel sin bok högt upp i luften.

Mateo försökte stoppa honom. ”Daniel, vi ska läsa boken, inte leka med den.”

Daniel kastade boken igen. Fröken Santos såg att den nästan slog i taket. Hon gick fram till Daniel och höll ut

en hand för att få en biljett. Daniel stack ner handen i sin bänk. Paniken spred sig över hans ansikte medan han fortsatte leta.

”Å nej! Han måste ha slut på biljetter!” tänkte Mateo. Om Daniel inte hade några biljetter skulle han vara tvungen att stanna inne på rasten. Mateo tänkte febrilt. Vad kunde han göra? Sen fick han en bra tanke.

”Daniel”, sa fröken Santos, ”om du inte har en biljett att ge mig, då –”

Mateo tog ett djupt andetag. ”Får jag betala åt honom, fröken Santos?” frågade han.

Klassen blev tyst. Ingen hade frågat henne det tidigare. Mateo visste inte vad hon skulle säga.

Fröken Santos såg förvånad ut. Sedan log hon. ”Du är en mycket bra vän. Ja, du får betala Daniels biljett åt honom.” Mateo gav fröken Santos en av sina biljetter.

”Tack Mateo”, sa Daniel.

”Självklart!” sa Mateo. ”Vill du läsa tillsammans nu?”

Daniel nickade och plockade upp sin bok.

När Daniel började läsa kände Mateo sig varm och glad inuti. Den goda idén hade kommit från den Helige Anden. Mateo visste att Jesus hade velat att han skulle hjälpa Daniel – eftersom han älskar Daniel. Och Mateo kände också Jesus kärlek! ■

Författaren bor i Utah, USA.

JESUS BETALADE FÖR OSS.

Mateo betalade Daniels biljett eftersom han brydde sig om honom. Vi kan inte betala för någon annans synder, men det kan Jesus Kristus! Eftersom han älskar oss betalade Jesus priset för alla våra synder. När vi gör något fel kan vi omvända oss och bli förlättna. Jesus kan hjälpa oss att göra bättre ifrån oss!

Äldste
Dale G. Renlund
i de tolv
apostlarnas kворum

Hur kan omvändelse hjälpa mig att vara glad?

Omvändelse betyder att vi
vänder oss bort från synd och
vänder våra hjärtan till Gud.

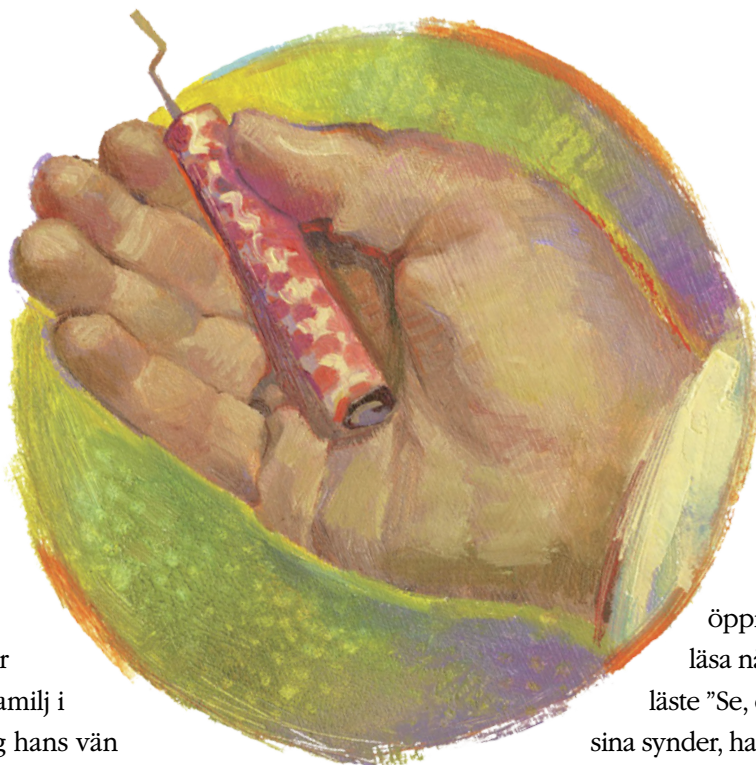
Jesus kan förlåta eftersom han
betalade priset för våra synder.
Han vill förlåta oss eftersom
han älskar oss.

Han är glad när vi väljer
att omvända oss.

När han förlåter oss kan
vi också vara glada.

Från "Omvändelse:
Ett glädjefyllt val",
Liahona, nov. 2016,
s. 121–124.

Smällaren

När äldste Dale G. Renlund var 12 år gammal bodde hans familj i Sverige. En söndag tog hans vän Steffan med sig en stor smällare och några tändstickor till kyrkan. Dale tyckte det var spännande. Han tog smällaren och tände stubinen. Han hade tänkt släcka stubinen, men han brände sig på fingrarna och tappade smällaren. Dale och Steffan stirrade förskräckta på stubinen, som fortsatte brinna.

Smällaren exploderade! En hemsk lukt fyllde kyrkan. Dale och Steffan samlade snabbt upp resterna av smällaren och öppnade fönstren för att försöka vädra ut lukten. De hoppades att ingen skulle märka något.

Men när medlemmarna kom till sakramentsmötet märkte de lukten. Den var så stark att de som var där inte kunde fokusera på mötet. Dale kände sig väldigt generad och skämdes. Han visste att det han hade gjort hade gjort hans himmelske Fader besviken.

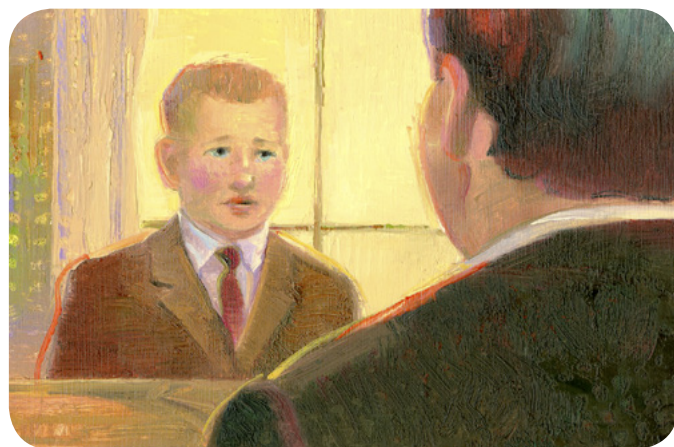
Efter kyrkan bad grenspresidenten, president Lindberg, Dale att komma till hans kontor eftersom han kunde se att något var fel. Dale berättade för president Lindberg hur ledsen han var över smällaren.

President Lindberg var vänlig. Han

öppnade skrifterna och bad Dale läsa några understrukna verser. Dale läste ”Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem. Härigenom kan ni veta om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem” (L&F 58:42–43).

När Dale hade läst färdigt såg han att president Lindberg log. Han kände att han hade blivit förlåten. När Dale lämnade kontoret kände han sig glad.

Äldste Renlund lärde sig att han kunde bli förlåten här han hade gjort något fel. Han kunde känna sig glad när han omvände sig och höll vår himmelske Faders bud. ■

12 dec.

"Saliga är de som sörjer,
de skall bli tröstade"
(Matt. 5:4).

11 dec.

"Jag var främling
och ni tog emot mig"
(Matt. 25:35).

15 dec.

"Saliga är de
barmhärtiga"
(Matt. 5:7).

16 dec.

"Jag var naken
och ni klädde mig"
(Matt. 25:36).

13 dec.

"Allt vad ni vill att
människorna skall göra
er, det skall ni också
göra dem"
(Matt. 7:12).

14 dec.

"Döm inte, så blir
ni inte dömda"
(Matt. 7:1).

17 dec.

"Ni skall ofta komma
tillsammans"
(3 Ne. 18:22).

19 dec.

"Gläd er och jubla"
(Matt. 5:12).

18 dec.

"Ni måste alltid
vaka och be"
(se 3 Ne. 18:15).

20 dec.

"Sök Guds rike"
(se Luk. 12:31).

21 dec.

"Förlåt människorna
deras överträdelser"
(se Matt. 6:14).

24 dec.

"Låt ert ljus lysa för
människorna, så att de ser
era goda gärningar och
prisar er Fader i himlen"
(se Matt. 5:16).

22 dec.

"Det som ni har sett
mig göra, det skall
även ni göra"
(3 Ne. 27:21).

23 dec.

"Jag var sjuk och
ni besökte mig"
(Matt. 25:36).

25 dec.

"Det är skrivet: Mitt
hus skall kallas ett
böbens hus"
(Matt. 21:13).

*Läs om något Jesus lärde varje
dag och fundera över
hur du kan följa hans
lärdomar. Färglägg
sedan stjärnan!*

Nästa år samlar vi in stjärnor från barn i hela världen! Skicka en stjärna till oss och berätta hur du har varit ett strålande exempel. Glöm inte bort att skicka med ett foto om du har det. Skicka in det på liahona.lds.org eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

BILD FRÅN GETTY IMAGES

Jesu lärdomar

Lär dig mer om Jesu Kristi lärdomar på Mormon.org i december!

De första 10 dagarna i den här aktiviteten finns i den digitala versionen av den här artikeln på liahona.lds.org eller i appen Evangeliebiblioteket.

Ge Herren rum

Text: Larry Hiller
Musik: Michael F. Moody

Lätt och rytmiskt ♩ = 76-84

1. När Je - sus - barn - et kom till jord för myck - et län - ge
(2. I) - bland kan liv - et bli så fullt av all - ting som vi
(3. Vi) kan ju in - te ge Ma - ri - a rum i Bet - le -

mp

sen i Bet - le - hem ett rum ej fanns, Ma -
gör, av var - je an - ge - läg - en - het, att
hem, men vi kan öpp - na hjärt - ats port för

ri - a ha - de ing - en - stans att fö - da
fast vi in - te vil - le det blir Kris - tus
and - ra, så som Kris - tus gjort, och all - tid

Fräl - sa - ren. _____ 2. I -
ut - an - för. _____ 3. Vi
äls - ka dem. _____

Och all - tid äls - ka dem. _____

© 2017 Larry Hiller och Michael F. Moody.

Sången får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.
Denna text måste finnas med på varje kopia.

Vi talade om hur viktigt templet är i våra liv och vår familj. Vi gjorde modeller av templet med våra familjer.

Primärbarn i en församling i São Paulo, Brasilien

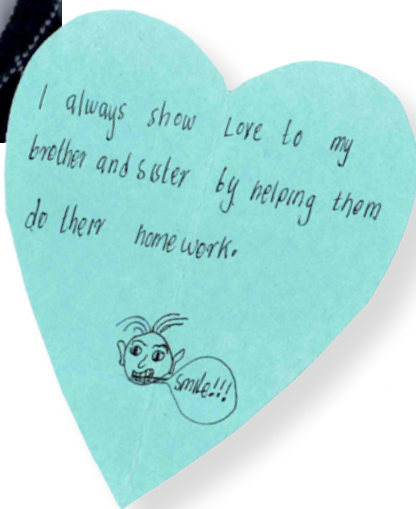
Vi åkte till stranden på semestern och gjorde en VDR-sköld i sanden.

Sofia, Matias, och Tomás O., Argentina

Jag visar alltid min bror och syster kärlek genom att hjälpa dem göra sina läxor. Le!

Benjamin S., 11 år, Kenya

DEN ALLSMÄKTIGE

Alla frågar sig:
 "Vem är den Allsmäktige?"
 Många vet inte.
 De vet inte att han finns
 i barnens ögon,
 när man känner vindens viskning,
 i de tappas hjärtan,
 när någon man älskar ler,
 och man kallar honom inte bara
 "Gud" eller "den Allsmäktige"
 utan kalla honom hellre ...
 "min Himmelske Fader".

Adriana G., 9 år, Chile

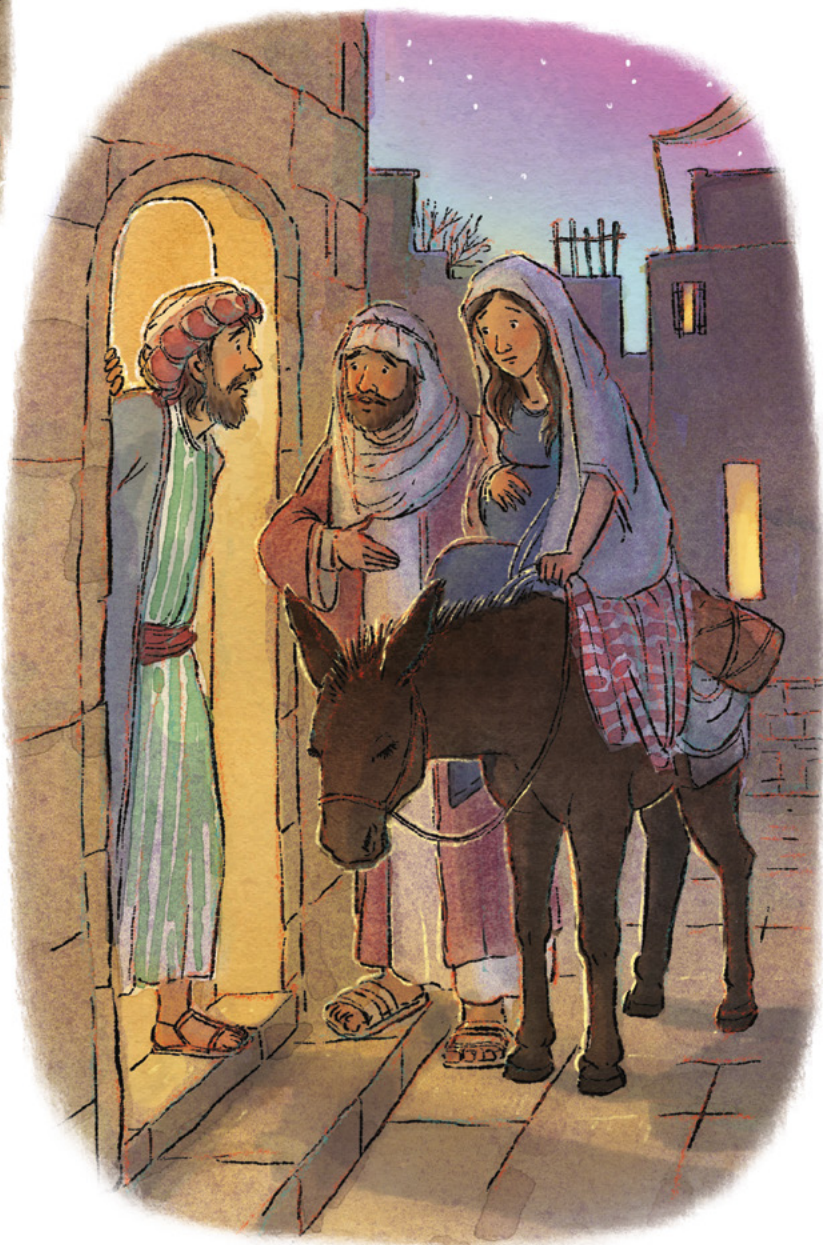
Jesus föddes i Betlehem

Kim Webb Reid

En ängel kom till Maria och berättade att Gud var nöjd med henne. Hon skulle bli mamma till Jesus!

Maria och Josef reste till Betlehem. Det var nästan dags för Jesus att födas. Det var så många människor på besök i Betlehem att Maria och Josef inte kunde hitta ett rum att bo i. En värdshusvärd lät dem bo i ett stall.

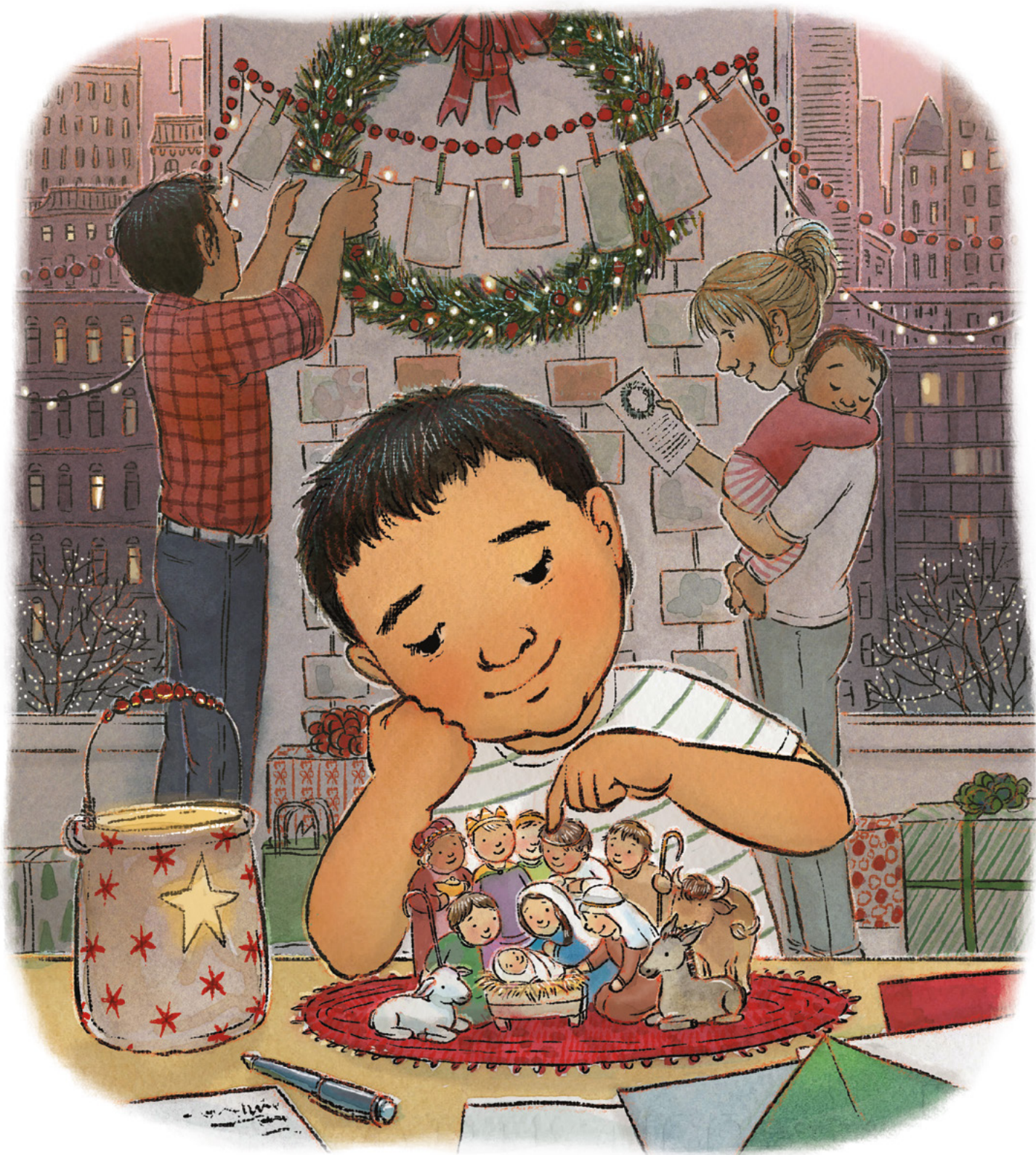

Strax efter det föddes Jesus. En strålande ny stjärna visade sig för att alla skulle veta att Världens ljus hade kommit till jorden.

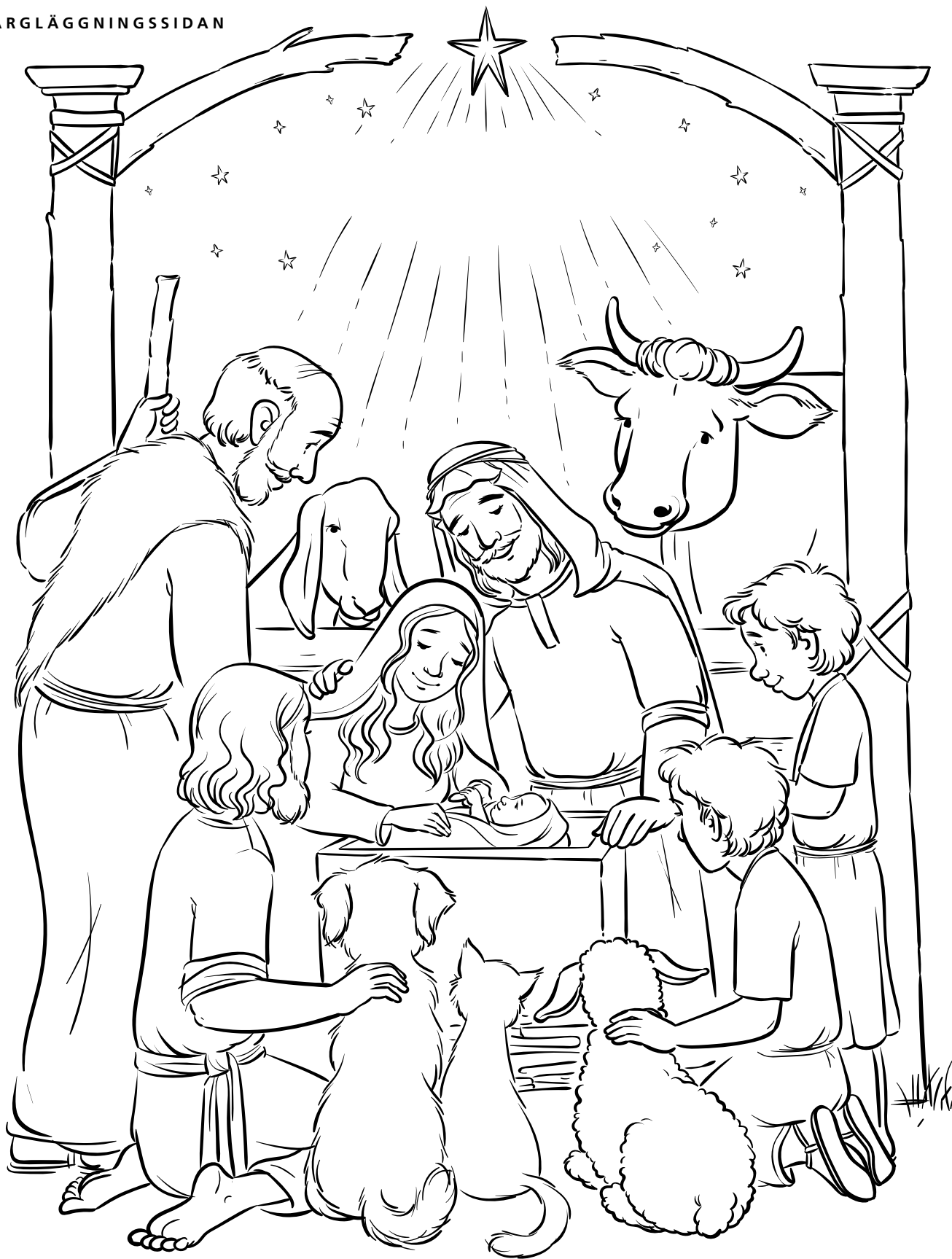

En ängel sa till några herdar att Jesus hade fötts. De skyndade iväg för att se Jesusbarnet som låg i en krubba.

Jesus kom till jorden eftersom han älskar mig. Jag ska följa hans ljus den här julen och under hela året! ■

Från Lukas 1:26–38; 2:1–20

Herdarna "skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban" (Luk. 2:16).

Joseph Smith
(1805–1844)

Kyrkans förste president

TAPPRA FÖR KRISTI SAK

Ni kan inte vara för goda.

Jag älskar Kristi sak, dygden, kyskheten och ett rättskaffens stabilt uppträdande och en vandring i helighet.

Jag tror på att leva ett dygdigt, rakryggat och heligt liv inför Gud och anser det vara min plikt att övertyga så många människor som möjligt om detsamma, att de må upphöra med att göra ont och lära sig att göra gott, och göra sig fria från sina synder genom att göra gott.

Vi måste stärka vår tro genom att tillfoga varje god egenskap som pryder Jesu välsignade barn. Vi kan be när tiden är inne att be, vi kan älska vår nästa som oss själva och vara trofasta under prövningar, väl vetande att en sådan människas belöning är större i himmelriket. Vilken tröst! Vilken glädje! Låt mig leva den rättfärdiges liv och låt min belöning bli lik hans! ...

Som en som storligen åstundar människornas frälsning, låt mig påminna er alla om att med gudaktigt nit sträva efter dygd, helighet och Herrens befallningar. Var goda, var visa, var rättvisa, var generösa [med era tillgångar] och framför allt, var kärleksfulla, alltid överflödande i alla goda gärningar. ...

Var ödmjuk och mild i hjärtat, ståndaktig och ren; återgälda ont med gott. ... Var ödmjuk och tålmodig under livets skiftande omständigheter, för då skall vår seger bli desto härligare.

Vi känner att vi bör uppmuntra våra bröder [och systrar] med djärvhet att vara ödmjuka och bedjande, att verkligen vandra som ljusets och dagens barn, att de skall ha nåd att motstå varje frestelse och övervinna varje ont ting i vår Herre Jesu Kristi värdiga namn.

Tanken att alla skall erhålla i enlighet med den flit och uthållighet som de verkar med i vingården, borde inspirera var och en som är kallad att förmedla dessa glada nyheter. ...

Vår lit står till Gud, och vi är beslutna att genom hans hjälpande nåd stå fasta och hårda ut trofast intill änden, att vi må krönas med kronor av celestial härlighet och inträda i den vila som är förberedd för Guds barn. ...

Ni kan inte vara för goda. Tålmod är himmelskt, lydnad är ädelt, förlåtelse är barmhärtigt, och upphöjelse är gudalikt, och den som hårda ut trofast intill änden skall på intet sätt gå miste om sin lön. En god man [eller kvinna] uthärda allting för att hedra Kristus. ■

Från Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2011), s. 350-354.

**JESUS PRESETERAS I TEMPLET,
AV CHRISTEN DALSGAARD**

*"Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat.
Ty mina ögon har sett din frälsning,
som du har berett att skådas av alla folk,
ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna och en härlighet för ditt folk Israel."
- Lukas 2:29–32; se även vers 25–35.*

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Min **gåva** till Frälsaren

Jag kände mig otillräcklig som missionär. Sen insåg jag att jag behövde sluta tänka på mig själv och börja tänka på Frälsaren.

FÖR UNGDOMAR

s.54

Åtta anledningar till att julen är en **härlig tid** att vara **missionär**

Har du velat dela med dig av evangeliet till dina vänner men inte vetat hur du ska göra? Det här är anledningen till att julen är en av de enklaste tiderna på året att vara missionär!

FÖR BARN

Jesu lärdomar

Förbered dig för julen den här månaden genom att använda de här stjärnorna för att följa Jesu lärdomar.

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Julens gåvor

Äldste Gary B. Sabin

Förste rådgivare i presidentskapet för området Europa

Äldste
Gary B. Sabin

När syster Sabin och jag var nygifta studerande, hyrde vi en liten vindsvåning i Provo, Utah. Otroligt nog ingick världens lilla hund Helga i hyreskontraktet för lägenheten. Det var som om vår viktigaste ägodel vid den tidpunkten i livet var en lånad hund! Jag märkte emellertid att min hustru Valerie omsorgsfullt hade hängt upp en liten platta på väggen med ord från Ralph Waldo Emerson, som löd: "Ringar och juveler är inga gåvor, utan en dålig ersättning för gåvor. Den enda sanna gåvan man kan ge är att ge av sig själv."

Den sanningen illustreras i dikt- en "The Vision of Sir Launfal". Där berättas om en beslutsam riddare som började söka efter den heliga Graal, den bägare som Kristus skulle ha druckit ur under den sista måltiden. När sir Launfal gav sig av, slängde han tanklöst en slant till en tiggare vid borgmuren.

År gick, och sir Launfal återvände till sist hem efter att ha förslösat sitt liv i sitt sökande. När han närmade sig borgen såg han återigen en spetälsk som tiggde allmosor. Den här gången stannade sir Launfal och bjöd den behövande ett stycke bröd och en klunk vatten från sin gamla bägare. Diktens ord avslöjar det som följde:

*"Du har förslösat ditt liv
för den heliga Graal.*

Se, den är här – den bägare som du

*Fyllde i bäcken åt mig just nu.
Denna brödkant är min kropp,
som brast för dig,
Detta vatten hans blod som
dog på korset för dig.
Den heliga nattvarden firas
sannerligen
i det vi delar för en annans nöd.
Inte det vi ger, men det vi delar.
Ty gåvan utan givaren är tom.
Den som ger av sig själv med
sin allmosa föder tre:
Sig själv, sin hungrande
nästa och mig."*¹

Launfals gamla bägare, helgad av denna omtänksamma handling, blev till den heliga Graal han ägnat sitt liv åt att finna.

Vi ser ofta bortom målet i vårt eget sökande efter lycka. Den kan endast bli funnen genom det tjän- ande vi ger andra, en resa som börjar inom våra egna hems väggar. Frälsaren sa: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig."²

The Mansion, av Henry Van Dyke, berättar om John Weightman som ägnade sitt liv åt att bygga monument över sig själv. En natt drömde han att han dött och färdades till den him- melska staden för att få en boning, grundad på den skatt han samlat i himlen. När John fick se den lilla plats som reserverats åt honom, stönade han: "Men hur har jag så eländigt

misslyckats ... i mitt liv? Vad är det som räknas här?"

En röst som av silver svarade: "Endast det som i sanning ges ... det goda som görs av kärlek till att göra det ... de planer där andras väl är huvudtanken. ... Endast de gåvor i vilka givaren glömmet sig själv."³

Att ge av sig själv är en ovärderlig kärleksgåva som märkligt nog blir större när vi ger bort den. Kanske är det detta Frälsaren menade när han sa: "Den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det."⁴

Må vi under denna helga tid av året minnas den största gåvan som var och en fått av sin himmelske Fader: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son."⁵ Vår Faders gåva fullkomnades av Sonens uppoffrande gåva av sig själv då han beredde vägen för var och en av oss att åter- vända hem. Dessa osjälviska gåvor är julens sanna gåvor.

President Monson leder oss kär- leksfullt till att själva ge: "Det finns hjärtan att glädja. Det finns vänliga ord att säga. Det finns gåvor att ge. Det finns gärningar att göra. Det finns själar att rädda."⁶ ■

FOTNOTER

1. *The Vision of Sir Launfal* av James Russell Lowell (1819–1891)
2. Matteus 25:40
3. *The Mansion* av Henry Van Dyke (1852–1933)
4. Matteus 16:25
5. Johannes 3:16
6. *To The Rescue. The Biography of Thomas S. Monson*

En gång ung man, alltid ung man

Andreas Strandberg, Alingsås församling

År 2004 i Trollhättans församling fanns en önskan hos unga män – en önskan att åka till vår ledare Dag Stulens hytta i norska fjällen. Ingen av oss hade varit där, men intresset väcktes av vykort och målade historier. Vi ville se konstverket själva, men en biljett dit var inte gratis. Vi fick exempelvis sälja datorer, renovera sommarstugor och kontinuerligt läsa skrifterna under en längre period. Många timmar gick förbi och vårt anletes svett resulterade i att vi till slut kunde åka.

Tretton år senare har vi varit där flera gånger, och har sparat minnen till ålderdomens dagar. Hyttan är belägen en lagom bit från vägen med utsikt över sjön. Där finns gott om möjligheter till bad, fiske eller tid för roddbåten. Solen som under dygnet lyser upp grönskan ramas in av de skyskrapshöga bergen. När det är vindstilla reflekteras all dess skönhet i det böljande Lilla Björnvattnet. Söder om stugan behöver man inte nudda marken för att komma närmare vattenfallet Edens fors. Den sträcker sig ner genom två kanaler med brus som ackompanjerar som vacker musik. Det finns en sten där som sträcker sig uppåt mot molnens höjd, där man kan sitta i flera timmar. Nedanför finns en kylig naturlig damm som lockar äventyrslystna unga grabbar.

Vi har en tradition att gå på långa fjällturer. Vandrigen startas genom att gå någon kilometer genom skog och träsk tills vi möts av klippväggar och en spricka däri, Mjågeskår. En brant där det är viktigt att fokusera

för att hålla sig på stigen. Som med ledstången av järn: håll fast vid den och du kan bestiga berg i säkerhet. Väl uppe på toppen är det cirka 1 200 meters höjd och vädret kan skifta snabbt. Förberedelser med rätt utrustning underlättar vandrigen då saker och ting inte alltid går som man tänkt sig. En tur upplevdes haglande snö, solsken, dimma och klara vyer. Det var ett minne man sent glömmer. Vi har varit välsignade med gott väder sen dess. Vandrigen fortsätter i flera timmar tills stugan igen skymtas i sin mjuka vila. Fötterna gör ett glädjehop men hjärtat fröjdas ännu mer vid detta mål. Att uppleva naturen på ett sådant sätt är en rik välsignelse; tack himmelske Fader för allt du skapat!

Varje morgon är det norskt bröd med Nutella, skinka, jordnötssmör, samt den lokala mjölken med olika sorters frukostflingor. Vänner genom livet, tillsammans framför runda bordet med den gröna plastduken. En god start på dagen helt enkelt.

På kvällskvisten är det samling på samma ställe för spel, med godis och sportsmannaanda som insats. Knotten försöker ta sig igenom myggnäten för ett parti kortspel. De misslyckas och de väljer då att stå på vakt utanför. När man går ut för att till exempel borsta tänderna, då har man de små knotten över hela sig, och snabbhet är bästa försvar. Till slut sänks ljudnivån ytterligare tills ögonlocken slocknar, kvällsbön hålls och godnatt utropas. En ny dag närmar sig för äventyr.

Ett återkommande event är att vi hoppar in i bilarna och åker nerför berget på den asfalterade vägen. Cirka femton minuter senare möts man av Honnevjebadet, en badplats med naturliga små fall och forsar. En klippavsats med alla på led samtidigt tills det kyliga vattnet knäcker en. Ta en längre simtur vetja, då du kan dricka vattnet samtidigt som du simmar. Barkbåtsrace vid sidan om hålls av Christian, som byggt en sidomur av stenar för att få fram en starkare ström, det vill säga mer fart.

Minnen för livet, vänskap för alltid.

”Det är skönt att komma bort från vardagslivet och kunna ta del av allt

Joel Jageklint, Christopher Jubell, Sebastian Jubell, Andreas Strandberg, Lukas Magnusson, Joel Canderhed, Christian Stulen, Jonatan Jageklint och knästående Martin Stulen

det vackra Norge har att erbjuda. Jag har själv åkt hit sju gånger.”

”Mitt skönaste minne härifrån är när vi tog en löprunda på 1,5 mil nedför den lokala vägen mot byn. En asfalterad väg genom skog, förbi vattenfall och åar där vattnet smakar himmelskt. Solen stekte så vi lindade våra t-shirts runt huvudet. Många förbipasserande stirrade på oss med ett leende. Vi fortsatte nerför storslagna vyer tills vi anlände till badstället Honevje.”

”Att åka till Norge är en underbar höjdpunkt. Det är så skönt att få komma dit och få slappna av och njuta av naturen som finns där. Jag tycker så mycket om det. Jag är jättetacksam för Stulens som låtit oss få åka dit i alla år och även att vi åkte hit de flesta av oss allesammans från början, samt att vi har fortsatt åka hit genom åren. Det har verkligen stärkt vänskapsbanden mellan oss, tror jag. Och det är kul att ha en grej som vi kan göra tillsammans återkommande vissa år.” ■

Svung 2017, en ledares tankar...

Martin Stulen, Jönköpings församling

Jag har alltid gillat kyrkoaktiviteter som ungdom, inte bara för det andliga stödet som det innebar, utan också för sällskapet. Det var skönt att då känna att jag inte var den enda religiösa i ett hav fyllt av icketroende.

Nu hade jag chansen att åka som ledare för grabbarna i Jönköping, en ny erfarenhet.

På bussen hade vi karaokesång med högljudda högtalare, som fullständigt slet mig ur min skönhetssömn. Det lät som om man tände eld på en djurpark och försökte släcka branden med en komplett uppsättning bestick. De hade märkliga teman inför sporten, så som par-fotboll och Harry Potter, vilket möttes av blandade känslor. Med den mentala bilden av att springa runt med sopkvastar och jaga varandra med slagträ så hasade vi oss då mot idrottslokalen. Vi möttes dock utav väl utförda stationer, där de olika sporterna och lekarna var lågprofil och förvånansvärt roliga.

Ungdomarna deltog mycket väl, där procenten av de skolkande i det ”coola

gänget” var lägre än vanligt. De vi fortfarande hade kvar kunde dock snabbt identifieras av långa, utdragna suckar, upprepade kast med luggen och lågmält muttrande av att ingen förstår.

Alla inbjöds att skapa en egen flagga som representerade deras församling, för att senare presenteras inför ungdomarna i en storslagen ceremoni. Eller så kunde man följa mina pojkars exempel och gräva fram en gammal flagga ur kyrkkällaren. Och på så sätt med denna relik från före kriget vajandes ståtligt över våra huvuden, sprang de upp för att sälla sin flagga till de andra. Det var en invigning att minnas.

Resten av veckan förflöt utan incidenter, då varje vaken minut spenderades på sport, workshops, dans, vittnesbördsmöten och allt annat som man kunde förvänta sig av liknande aktiviteter. Men framför allt var det bra ”häng med ett gött gäng”. Fortfarande skönt att känna att jag inte var den enda religiösa i ett hav fyllt av icketroende. ■

HUR JAG VET

Gud älskar oss alla, oavsett vilka vi är!

Emma Fengling Xue, Stockholms stav

Emma Fenglin Xue

FOTO DANIEL FÖRNE

Bakgrund

Jag jobbar hos en flicka som behöver hjälp. Jag får kalla henne Ängel för att jag kan inte avslöja hennes namn. Hon är en jättesnäll och glad flicka. Hon är fem år gammal, av någon anledning kan hon inte gå själv, därför behöver hon litet stöd. När hon känner sig trött eller orolig visar hon mycket ångest och kan inte kontrollera sitt beteende. Till exempel om mamma tvingar henne att lägga sig, så skriker och gråter hon. Vissa gånger kan hon att skada sig själv, och eftersom hon aldrig vill sova är hon jättetrött.

Underbar händelse

Den torsdagen, den sjunde juli, lade jag märke till att hon var trött.

Jag berättade för henne att hon borde sova, så vi gick uppför trappen tillsammans till hennes rum och jag hjälpte henne att lägga sig på sängen. Hon kände oro och ångest, så jag sa till henne: "Var lugn, var inte rädd, jag är här och ska sjunga en sång: *Jag är Guds lilla barn.*"

Under tiden jag sjöng den sången, iakttog jag hur uttrycket i hennes ögon förändrades ifrån rädsla och ångest till frid och mildhet, hennes ansiktsuttryck ändrades till ett stort leende, hennes kropp ändrades från stress till vila. Hon låg där stilla och fylld med glädje. Hon drog upp sitt täcke, hennes ansikte lyste av frid, lugn och lycka så mild och mjuk. Hennes ögon blinkade långsamt. Jag fortsatte att sjunga och sedan sov hon tyst på ett sätt som jag har aldrig sett henne göra förut. Jag kände den Helige Anden, och jag visste att Ängel tröstade av den Helige Anden.

Vittnesbörd

Jag vet att Gud älskar Ängel, att han sände den Helige Anden att trösta henne och lugna hennes upprörda själ, så att hon kände frid och glädje. Jag vet att Gud älskar mig. Han har visat denna underbara händelse för att stärka mig, för att ge mig chans att uppleva honom, att känna det härliga ögonblicket. Han är *bredvid mig, led[er] mig, stöd[er] mig*, precis som i den sångens text. Honom, Gud, kan jag alltid lita på.

Jag vet att Gud finns, jag känner honom. Jag vet att Jesus är Guds enfödde Son och vår Frälsare och ett exempel. Jag vet i mitt hjärta: Gud älskar alla personligen, oavsett vilka vi är. ■

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Bön hjälpte direkt

Siri, 2 år, Luleå gren

En dag var jag ute och byggde en snögubbe med min moster. När vi hade rullat ihop stora snöbollar och satt ihop dem till en gubbe så behövde vi en näsa. Vi gick in i köket och hämtade en liten morot, men när vi kom ut till snögubben så hade jag tappat moroten någonstans i snön. Då höll vi en bön och direkt efter bönen hittade vi moroten. Då höll vi en till bön och tackade för att vår himmelske

FOTO MIRIAM NÄSLUND

Siri med sin fina snögubbe.

Fader hjälpte oss att hitta moroten så vi kunde göra färdigt snögubben. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Lokala sidorna behöver artiklar från medlemmar!

Dina lokala sidor tas fram av medlemmar i ditt eget område under ledning av områdespresidentskapet, för att möta behoven och upplevelserna hos medlemmar där du bor.

Om det finns lokala sidor i varje nummer eller inte beror på om det finns lokalt innehåll. Vi uppmanar dig att berätta om dina trosstärkande tankar och upplevelser genom att kontakta din reporter i stav eller distrikt där du bor. Eller skicka direkt till redaktionen. Se nedan.

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Forsöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från

artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undandag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. I sökfältet upptill på hemsidan skriver man in "Tillståndsblanketter". Klicka sedan på "Artiklar till kyrkans svenska hemsida och Liahona" där kan man sedan klicka på de olika tillståndsblanketterna.

Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,

redaktör eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby,

stavsreporter Stockholms stav

Sara Peterson,

stavsreporter Stockholms södra stav

Helena Stulen,

stavsreporter Göteborgs stav

Elisabeth Dahlkvist,

reporter i Umeå distrikt ■